

Tingbok for Ringerike

Bok 41

1698

Transkribert av Thorleif Solberg

Gitt i gave til Ringerike slektshistorielag 2010 av
Thorleif Solberg

Søkbar bok

Boken er søkbar

Æ – Ø og Å kan være problematisk ved søk.

Noen ganger kan følgende bokstaver benyttes i stedet

Bruk E i stedet for Æ

Bruk O i stedet for Ø

Bruk A i stedet for Å

Det er register bak i boken.

Forord:

TINGBOK nr.41 for Ringerike - 1698 -
er utgitt under de samme forutsetninger
og betingelser som de forrige tingbok-
transskripsjoner.

Vågård 28.juli 1997.

Thorleif Solberg.

TINGBOK nr.41 for RINGERIKE - 1698.

Gud Allermegtigste, Forl hne oss Itt Gl delig og
L chsaligt Nyt Aar.

S.128 b. ALMINNELIG SAKETING P  GOMNES TINGSTUE I HOLE

26.jan.1698,

efter voris gunstige hr.amtmann velbårne Paul Gluds anordning.
Lagrette: Peder Svarstad, Henrik Ullern, Kristoffer Nilsen
Gomnes, Anders Bye, Gunder Rud, Knut Pj ka, Gudbrand Løken
og Torger  verby.

Var overværende amtmannens fullmektige tjener monsr.Lars
Hansen, bygdelenmannen Tosten Bye med tingalmue flere.

Ble opplest ko.ma.n digste forordning, hvorledes med sterboer
skal forholdes, n r enten husbond eller hustru ved døden
avg r, dat.10.aug.1697.

I ligemåde ko.n digste forbud om fremmede samt relegerede
studenter ei at antages uten behørig testimonis og attestatis,
dat.23.nov.1697.

Belangende den fra seneste ting oppsatte sak imellem Elling
Bårdsen og Maren Paulsdatter Leine, samt Paul Kroksund,
for hvis de hos seg hatt av hans vers sters Kari Gudbrands-
datters efterlatte middel, så befinnes nu Mari Leine at ha
igår ved tvende menn, nemlig Knut B rgersen Leine og Engebret
Svarstad, uti Ellings fullmektig Peder Svarstads hosv relse,
lat vordere det hun hos seg hatt, og bedrager til 5 rdl.
3 ort. Hvorimot hun fordrer 6 rdl.1 ort 16 skilling for
hennes umake og bekostning, samt hosv relse hos henne i
hennes sykdom. Hvorfore henne dog ei mere godtgjort enn
4 rdl.3 ort. Kommer så Elling derpå tilgode for 1 rdl,
hvorfor hun av samme tøy leverte til Peder Svarstad en
rød boys tr ye for 1 rdl.

I ligemåde har Paul Kroksund igår i Peder Svarstads nærværelse, ved Kristoffer Fekjær og Kristen Rørvik, latt vordere det hos seg havende, bedragende til 6 rdl.2 ort 8 skilling. Hvorimot han har at fordre for hennes begravelses bekostning 5 rdl.2 ort 16 skilling. Kommer så Elling hos ham til gode 3 ort 16 skilling. Hvorfor Paul har at legge fra seg de 8 alen strie for 2 ort, og 3 strieputer for 1 ort 12 skilling, og 4 skilling i penge. Og så er saken klar dennem imellem.

S.129 a. Ko.ma.fogd Sr.Lars Tønder spurte almuen om det i Hole finnes noen flere gårder, enten hele, halve, øde eller halve ødegårder, enn de som finnes i matrikkelen innført. Hvortil almuen svarte nei.

Almuen svarte også nei på om fogden hadde oppebåret mere av dem enn i deres skattebøker er kvittert for.

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV

27.jan.1698,

etter voris gunstige hr.amtmann velbårne Paul Gluds anordning. Lagrette: Halvor Bråk, Nils Hverven, Sven Hverven, Tosten Modalen, Levor Sessrud, Ole Ve, Engebret Gile og Tord Breien.

Var overværende velbemelte hr.amtmanns fullmektig monsr. Christian Tommesen, fogden Sr.Lars Tønders fullmektig monsr. Lars Hansen, bygdelensmannen Peder Rasmussen Rå med almuen flere.

Ble opplest de samme to forordninger som på tinget i Hole 26.jan., om sterboer og relegerede studenter.

Monsr.Elias Nilsen og monsr.Søren Hansen Lemmich lot tinglese et pantebrev av Truls Knutsen Ask til dem utstedt, for 126 rdl. 10 skilling. Hvorfor dem i pantsatt 20 tylter langtømmer, 8 stykker voksen fe, 3 stykker ungfe, 4 hester og 20 stykker sauer og geiter. Dat.13.mars 1697.

Monsr.Nils Iversen på Bragernes lot tinglyse en "udtaeg" som byskriveren på Bragernes, Peder Paulsen på stemplet papir n=7 har extraheret, av tvende ham av monsr.Anders Larsen Schmit fra Amsterdam tilskreven, den ene dat.27.mars/6.april 1697, den annen dat.18/28.febr.1697.

Helge Ellingsen Berg lot tinglyse et forsikringsbrev av sin broder Paul Ellingsen Oppegård til ham utstedt, på 90 rdl.3 ort 20 skilling, som Helge for ham til Sr.Eggert Stochflet utlagt, og derfor forsikret med all hans jordegods som han i Oppegård er eiendes. Dat.23.febr.1697.

Jon Gundersen Bjøre av Krødsherad lot tinglyse en skifteforretning, som han og hans hustru i levende live om deres fastegods har opprettet, deres barn imellem, dat.20.nov.1697.

S.129 b. Belangende den sak som hr.rådmann Sr.Eggert Stochflet nestleden 16. 9br. ved sin tjener Hans Lang lot søke i rette imot Anders Gravli, Gudbrand og Erik Hælen (Hæl) samt Ole Knutsen ibid., item Villem Mikkelsen og Jacob Klodt, av hvilke nu ingen tilstede, untagen Anders Jørgensen Tandberg på Jacob Klodts vegne, så fremstilte seg nu Sr.Stochflets tjener Nils Jensen, med undskyldning at hans husbond ei til dette ting har kunnet fått innstevnt sine prov. Hvorfor han begjærte at en beleilig tid måtte determineres samme provs førelse. Saken er determineret til den 21.mars førstkommende.

Anders Jørgensen Tandberg på egen og medinteressenters vegne, i rette fordret den fra seneste ting den 16. 9br. ved laugdags forelegg oppsatte sak imot Kristen Li. Kristen Li møtte ikke i rette. Anders Jørgensen anviste den over Kristen Li ergangne lagmannsdom, så og lensmannen Peder Rasmussens, Julius Kristensens og Halvor Arnesens taksering på den omtvistige rugbråte i 1696, som de har eragtet at kunne være til ni eller ti tønner rug, dat.24.aug.1696.

Var nu endelig dom begjærendes.

Da efter denne saks leilighet, og efterdi Kristen Li befinnes til nestleden saketing at være lovlig stevnet, og da ei møtt, ei heller nu til dette ting efter laugdags forelegg, så er derutinnen således for retten dømt og avsagt:

Såsom velermelte hr.lagmanns dom angående den rugbråte som Kristen Li innhøstet i 1696, tilholder at Kristen Li skal betale den til citantene efter det års satte takst, og for sådant kvantum som han ved sin ed trøster seg til at forklare, og som han efter laugdags forelegg ei møter til sin ed derpå at prestere, så følges i det sted den taxation som lensmannen Peder Rasmussen med Julius Gile og Halvor Arnesen derpå gjort, som de eragtet at skulle være til ungefehr ni ad ti tønner rug.

Så er Kristen Li hermed tilfunden at svare og betale citantene for ni tønner rug efter det års satte takst, nemlig 1 daler 1 ort 16 skilling for tønningen, andrager seg til 12 rdl.3 ort, med samt 2 rdl. for denne prosess's omkostning, og det innen 15 dager.

S.130 a. Belangende den fra seneste ting forfløtte sak imellem Ole Olsen Kjos og Gunder Berg på den ene side, og Even Blikrsrud på den annen, så beropte nu Gunder Berg seg på at ha flere vitner uti saken at føre, og derfor begjærte sakens videre forfløttelse.

Saken er oppsatt til nestkommende 21.mars.

Sr.Jacob Lut fremstilte seg, og i rette fordret den fra seneste ting forfløtte sak mot Paul Klekken, Gudbrand Berg, Hans og Gunder Berg, Nils Setrang og Anders Lo, så og Lars Gjermundbo, for hvis de ham skyldig.

Av hvilke nu ingen møtte, undtagen Gunder Berg, som på samtliges vegne svarte, at de refererer seg til deres forrige mot ham inngivne innlegg.

Ble så av Jacob Lut fremlagt en kontrakt av Paul Klekken, Gudbrand Berg og Gunder Berg, som først på ustemplet papir skriven, og siden av notari publ.påstemplet papir omsatt, dat.29.mars 1695.

Nok i ligemåde en kontrakt av Nils Nilsen Setrang, dat.

3.april 1695.

Item på samme papir en kontrakt av Anders Lo, dat.25.juni 1695.

Nok en kontrakt av Lars Trulsen Gjermundbo, dat.25.juni 1695.

Ble så av Jacob Lut inngiven hans regning på debet og credit imot forskrevne bønder, med derpå hans pretention, datert den 5.juli 1697.

Ellers efter sr.Jacob Luts tilspørgelse, vedsto Sr.Christian Tommesen, at Jacob Lut på forskrevne bønders vegne betalt til ham på hans salige husbond, Henrik Pettersens vegne, som de uti kongl.skatte og rettigheter var skyldig uti rede penger, halvfirsinds tiufge riksdaler, ungefehr noe ringe mere eller mindre.

Med citantens Sr.Jacob Luts consent er saken videre forfløtt til den 21.mars førstkommende, og de innciterede vederparter ved laugdag forelagt seg til des at innstille.

Monsr.Jørgen Larsen foregav at ha hitstevnet Hans Larsen Semmen for hvis han ham for landskyld og annen forstrekning er skyldig.

Hans Larsen møtte, og sa at hans sedler og regninger er hos monsr.Christian Møller. Saken oppsatt ti 21.mars nestkommende.

S.130 b. Ko.ma.fogd Sr.Lars Tønder ved sin tjener Lars Hansen, tilspurte all tingalmuen om noen vitterlig, at her i Norderhov finnes noen flere gårder, enten hele, halve, øde eller halvødegårder, enn de som i matrikkelen finnes innført. Hvortil almuen svarte nei.

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV

28.januar 1698.

Samme lagrettesmenn som ved seneste ting.

Belangende den fra seneste ting oppsatte sak imellem Erik Villadsen og Jacob Kristoffersen Klodt, fremstilte seg citanten Erik Villadsen. På Jacob Klodts vegne møtte Anders Jørgensen Tandberg, og lyste hans forfall, at han er i Christiania, og formedelst dette innfalne uvær og onde føre forhindret at komme hjem til dette ting.

Saken oppsatt til 21.mars nestkommende.

Anders Jørgensen Tandberg efter inngiven varselseddel dat. 11.hujus, i rette fordret Lars Gjermundbo, Gudbrand Berg, enken Berg og hennes sønner Gunder og Hans, item Paul Andersen Vaker, for gjeld de til ham skal være skyldig.

Hvorom han fremstillet to stevnevitner, Julius Gile og Rasmus Mikkelsen, som ved ed avhjemlet at de samme stevning lovlige forkynt.

S.131 a. På Gudbrand Berg samt enken Berg og hennes sønner Gunder og Hans Berg, deres vegne, var lensmannen Peder Rasmussen begjærendes at saken måtte oppsettes til nestkommende 21.mars, at de selv kan komme til stede.

Men på Lars Gjermundbos vegne møtte ei noen, hvorfor dennem samtlige er laugdag forelagt at innstille seg i rette til nestkommende 21.mars.

På Paul Andersen Paus's vegne møtte hans stesønn Gunder Trondsen med hans skriftlige innlegg, dat.27.hujus. Paul Andersen ble forelagt personlig at møte 21.mars.

Siver Pedersen Tandberg efter inngiven varselseddel i rette fordret Peder Busund for han med skjellsord skal ha overfalt hans kvinne, hvorom han fremstilte to stevnevitner, Julius Kristensen og Rasmus Mikkelsen, som ved ed avhjemlet at ha stevningen lovlige forkynt for Peder Busunds bopel.

Peder Busund møtte ei tilstede.

Ble så av citanten fremstillet disse vidnesbyrd, nemlig: Kirsti Ringåsen og Lisbet Raserud, som efter avlagt ed provet som følger:

Kirsti Ringåsen provet at nestleden for tre uker før jul, som var en søndag, da var ^{hun} hos Siver Tandbergs kvinne, da Siver ei var hjemme. Kom så Peder Busund derinn og begjærte noe av kvinnen, men hun erindrer ikke hva det var. Hvorpå hun svarte ham: "Jeg befatter meg ikke noe med sådant idag, det er søndag", og sa videre: "Jeg kan nogenledes gifue til at I kommer drukken, men at eders kvinne kommer to eller tre ganger efter hinannen drukken og overskjenner meg, det vet jeg ikke om jeg lenger kan tåle". Peder sa: "Du skulle betale meg det du er meg skyldig, om det var ei mere enn fire skilling". Og hun svarte at hun ei nektet at betale hva hun var skyldig, og sa videre: "Kan jeg ikke engang bli eder kvitt, eders fyllehund. Der som I har drukket eders øl, kan I spille eders berme". Derpå skjöt Peder Busund Kirsti Ringåsen og Hågen Sandungen til vitner, og sa: "Det hører I på at hun kaller meg en hund", og sa: "Er jeg en hund, da skal jeg bite "teven" førenn jeg går av huse". Og sa videre til henne: "Hvordan fikk Siver Tandberg deg, men jeg fikk min kvinne ærlig". Og dette skjedde en søndag mot aften, lite førenn solen gikk ned.

S.131b. Lisbet Ellingsdatter Raserud provet, at hun samme tid var hos Siver Tandbergs kvinne da Peder Busund kom derinn, og han hvasket noe til Sivers kvinne, som hun ei visste hva det var. Hørte henne da si: "Jeg kan give til at I kommer, men at eders kvinne kommer, det kan jeg ikke fordrage", og ei egentlig kan erindre hvorledes ordene falt. Sa så Peder Busund: "I skal ikke kunne sige at jeg eller min kvinne har drukket mere enn vi har betalt". Dermed løp Lisbet ut og hørte ei videre av deres snakk.

Nok beropte citanten seg på et vitne, nemlig Hågen Sandungen, som nu ei tilstede, og derfor begjærte saken fremskutt, at han kunne få ham tilstede.

Peder Busund kom og selv for retten mens provene ble forhørt, og protesterte, at hvis Siver Tandberg har mere angitt i sin stevning enn han med sine prov kan bevise, ville han ha sin tiltale til ham forbeholden.

Saken er oppsatt og forfløtt til den 21.mars nestkommende.

S.147 b. OPPSETTELSESTING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV

21.mars 1698.

Lagrette: Nils Hverven, Peder Hønen, Ole Ve, Levor Sessrud, Ole Hallingby, Halvor Bråk, Helge Alme og Siver Tandberg. Hosværende bygdelensmannen Peder Rasmussen Rå.

Hvor da Ole Olsen Kjos i rette fordret sin vederpart Even Iversen Blikrud i den fra neste saketing den 27, januar forfløtte sak angående den rugbråtes oppbedning (oppbeiting) og fordervelse.

Men da Ole Kjos foregiver at de av ham innstevnte prov ei nu hit kunne innbringes formedelst svakhet og andre forfall, så var han begjærende sakens forfløttelse til neste ting.

Hr.rådmann Sr.~~Eggert~~ Stochflet ved sin tjener Hans Lang, igjen i rette fordret den sak mot Anders Gravli, Ole og Gudbrand Hæl, hvilke nu for retten tilstede, item Erik Hæl som nu ei møter, så og Villem Mikkelsen og Jacob Klodt, møter selv tilstede.

Og ble så av Hans Lang fremlagt en ny citation av dato 1.mars 1698, hvoruti Sr.Eggert Stochflet innstevnet endel S.148 a. prov i saken, nemlig Ole Ellingsen Nes, Anders Nes, Ole Enger, Hans Nilsen Bjonedammen, Gudbrand Lunde samt Torkel Johansen.

Item stevnet vederpartene til samme provs påhørelse.

Hans Lang fremla sin husbands skriftlige innlegg, og Villem Mikkelsen inngav sitt skriftlige innlegg dat.idag.

Anders Gravli inngav en bevillingsseddel av salig assistensråd Jørgen Phillipsens forrige tjener Jacob Klodt, dat.

17.febr.1695, hvorved Anders Gravli, Ole Gravli og Anders (=Gudbrand?) Hæl bevilges at hugge endel tømmer i salig Phillipsens skog, og til hans bruk. Efter samme bevillingsseddel sa Anders Gravli at han i samme vinter hugg ti tylder tømmer synden for Håverviken, imellem Håverviken og Bjoneelven, og visste ei annet enn samme eiger hørte Håvervik til. Og Gudbrand Lunde merket samme tømmer med Jørgen Phillipsens merkeøks. Siden leverte hans gutter samme tømmer til Villem Mikkelsen, som det anammet på Jacob Klodts vegne, og Villem

skulle ha sagt til hans gutter, at han skulle levere det til Jacob Klodt.

Villem Mikkelsen ganske benektet at han samme tømmer har anammet, enten til Anders Gravli eller hans drenge, og det ganske fragår uten de kan vise hans hånd derfor. Og vet seg ellers aldeles intet derom at kan erindre.

Ole Knutsen Hæl vedgikk og berettet at han tillike med Anders Gravli og samme fornevnte tid og sted imellem Håverviken og Bjoneelven hugg syv tylter tømmer, som Gudbrand Lunde gav ham lov til. Og han hugg det til Villem Mikkelsen, som hadde gjort ham forstrekning derpå.

Og Ole Knutsen hugg selv Villem Mikkelsens merkeøks på endel derav. Siden hugg Gudbrand Lunde Jørgen Phillipsens merke på endel av samme tømmer. Siden leverte han samme tømmer til Villem Mikkelsen uti "Been ouset" (Begna oset ?), som er en halv mil ovenfor Håverviken.

Videre sa han at Villem Mikkelsen var selv med ham den tid han først slo hans merke på endel av tømmeret, som det lå på strandbakken. Og den tid han leverte ham tømmeret i "Been-ouset", da skjedde det med sådan forord, at så mye derav som var merket med Jørgen Phillipsens merke, det skulle han levere til Eggert Stochflet. Men det øvrige og så meget som umerket var, skulle Villem selv beholde, og Gudbrand Lunde skulle hugge så meget isteden igjen til Eggert. Sa og videre at Villem Mikkelsen hadde betalt ham for samme syv tylter tømmer.

Villem Mikkelsen benektet at han aldeles ingen annen forord hadde med ham om samme tømmeres anammelse, enn han anammet det på sine egne vegne, som han hadde betalt, og ei at levere noe derav til noen annen.

Gudbrand Hæl vedgikk at han samme fornevnte vinter hugg seks tylter tømmer oppe i høyeste høyden nordenfor Bjonevannsdammen med Jacob Klodts forlov. Og han hadde fått forstrekning S.148 b. av Villem Mikkelsen, og han leverte tømmeret til Villem ved Bjønøen i Sperilsfjorden. Sa at det var først merket med Villem Mikkelsens merke, og siden hugg Gudbrand Lunde Jørgen Phillipsens merke derpå.

Jacob klodt dertil svarte, at han aldri hadde gitt ham forlov at hugge til noen annen enn til hans husbond, hvilket Gudbrand sa således at være. Så og at han ei visste enten det var

hugget i Håvervikskogen eller ikke, eller det var i allmenningen.

Ble så av citanten fremstillet to prov, nemlig Anders Larsen Nes og Torkel Johansen, hvilke efter avlagt ed provet som følger.

Anders Larsen Nes prøver at han har hørt si av noen hver, at det skulle være Håvervikskogen som dette forskrevne omtvistige tømmer er hugget uti. Men han har ikke sett hvor det var hugget, videre enn han har hørt av andre.

Torkel Johansen provet, at på en fire års tid som han har omgået og handlet uti Ådalen, da har han ei annet hørt eller vært vitterligt, enn at det er Håvikskogen som dette forskrevne omtvistige tømmer er hugget uti. Og sier seg at ha sett og vært på stedet som hugsten er skjedd.

Hans Lang på sin husbond Sr.Eggert Stochflets vegne, påsto at Villem Mikkelsen bør betale til hans husbond for det forskrevne ham fratagne tømmer "førgetiufge" riksdaler, og uti kost og taring tredve riksdaler.

Villem Mikkelsen forskjøt seg til sitt inngivne innlegg. Saken er oppsatt til idag fjorten dager, som er den 4.april.

Sr.Jacob Lut ved sin sønn Henrik, lot igjen i rette fordre den fra seneste ting til idag oppsatte sak imot sine debitorer av Vangsbygden.

Paul Klekken skyldig 31-0-2 foruten renter. På hans vegne svarte Gudbrand Berg, som forklarte at Paul om våren for tre år siden har på Setrang på Sr.Luts vegne, nedvunden(?) tre tønner erter og en halv tønne korn a tn.2 rdl., som synes noe for høyt ansatt, og eragtet billig at godtgjøres for tønne 1 1/2 rdl., er 4 1/2 rdl. Nok efter Sr.Jacob Luts seddel 19.mars 1697 for mastekjørsel på Hensmoen = 1 1/2 rdl. Blir så Paul Klekken derefter skyldig 24-0-2.

Gudbrand Berg finnes skyldig 7-0-4, og vedgikk således at være riktig. Men hadde tilgode for mastekjørsel på Hensmoen 1 1/2 rdl., blir så skyldig 5-2-2.

Hans og Gunder Berg med deres mor skyldig 50-0-14, foruten renter 2-2-0. Gunder Berg møtte og ei benektet hva som i regningen står anført.

Nils Setrang finnes skyldig 33-1-6. Møtte og forklarte at han på Nærstadengen har fremdrevet ni master, som Sr.Jacob Lut

der lot anamme, kjøre i vannet og til Vikersund utført. Nils Setrang foregav det var tre 16 palm a 4 rdl. og seks 14 palm a 2 rdl., tilsammen 24 rdl. Derfra avgår for nedkjørselen i vannet 3 rdl. Nok for utkjørselen til Vikersund 1 rdl. Bli igjen 20 rdl. Nok fører seg tilgode for 2 1/2 (tn.) kornsed, som han våren 1695 for Sr.Lut på Setrang nedvunden, = a 1 1/2 dlr., er 3 rdl.3 ort. Bli han så endelig skyldig 9-2-6.

Anders Lo møtte ei tilstede, befinnes skyldig 29-0-20.

Lars Gjermundbo skyldig 11-3-2. Møtte selv.

Ble så av citanten fremstillet Sr.Mads Jensens missive til Sr.Lut, dat.3.okt.1696, hvor han pretenderer hos Lut for skadelidelse, formedelst han ei har levert den vid eller last til fyldeste, som hans kontrakt ham tilholdt.

Ble så alle de forskrevne Jacob Luts debitorer tilfunden, enhver for seg at betale den forinnførte gjeld til Sr.Jacob Lut innen 15 dager. Så er de også samtlige tilfunden at betale ham både for hans store utgifter med reiser osv. og for prosessens omkostning tjuefire riksdaler, som enhver betaler sin quota derav efter den skyldige rests proportion, alt innen 15 dager.

RETTERGANG PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV

22.mars 1698.

I den forfløtte sak fra 27.jan. imellem monsr.Jørgen Larsen Hønen og Hans Larsen Semmen, møtte ingen på Hans Larsens vegne. Saken utsatt til 4.april.

I saken mellem monsr.Erik Villadsen og Jacob Klodt, ble nu ei videre i retten fordret, da de nu var vennlig forlikte.

Anders Jørgensen Tandberg igjen uti rette fordret sine debitorer:

Paul Andersen Paus kreves for 3-0-11, nok 12 skilling = 3-0-23. Derimot fører Paul seg til avkortning for 2 hester en dag i våringen = 2 ort. Noksom restet på hans arbeid

1 ort 1 skilling, og for arbeid på en likkiste 1 ort 8 skilling = 1 daler 9 skilling. Men det "bredspill" og den øltønne som Paul fører på sin regning, testeret Anders Jørgensen ved sin ed, at det ham ei foræret.

Blir så Paul Andersen Paus skyldig 2-0-14, som må betales innen 15 dager med 1 1/2 ort i omkostning.

Gudbrand Berg kreves for 1-1-20.

Lars Gjermundbo kreves for 1-1-16. På begge vegne svarte Peder Rasmussen at de vedgikk gjelden. De må betale innen 15 dager, samt hver 1 ort 8 skilling i omkostning.

S.150 a. Gunder og Hans Berg kreves begge for 3 rdl. Møtte ikke. Tilfunden samme 3 rdl. at betale innen 15 dager med 2 1/2 ort i omkostning.

Veledle hr. captein Petter Bron efter inngiven varselseddel dat.5.hujus, i rette fordret Anders Jørgensen for han skal ha latt seg forlyde, at capteinen skulle vært nærværende på Hungerholt, da forrige lieutenant Anders Bron av Anders lot concipere en suppl. til hans høyexel.hr.statholder, og at capteinen skulle ha instigered ham dertil etc.

Anders Jørgensen sa at han ikke ville gi seg i rette, formedelst han ikke er stevnet til det ordinarie og alminnelige saking.

Så forblir med denne sak, om videre aktes at søkes, ved lovlig varsel til neste alminnelige saking.

RETTERGANG PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV

4.april 1698.

Lagrette: Halvor Bråk, Nils Hverven, Peder Hønen, Ole Ve, Levor Sessrud, Tosten Snodalen, Ole Hallingby og Helge Alme. Var hos og nærværende ko.ma.fogd Sr.Lars Tønder og bygdelenmannen Peder Rasmussen Rå.

Hvor da Hans Lang på sin husbonde Sr.Eggert Stochflets vegne, fordret dom i den fra nestavvigte 21.mars oppsatte sak imot Anders Gravli, Ole Knutsen Hæl, Gudbrand Hæl, Erik Hæl samt Villem Mikkelsen, av hvilke nu ei noen møter tilstede.

Da efter tiltale, gjensvar og denne forberørte saks leilighet, som med muligste flid er observeret og overveiet, er således for rette dømt og avsagt:

Såsom først angående Anders Gravli, som selv her for retten har vedstått at ha efter Jacob Klodts bevillingsseddel om vinteren in anno 1695 hugget ti tylter tømmer synden for Håverviken, imellem Håverviken og Bjoneelven, og visste ei annet enn samme eiger hørte Håverviken til, og at Gudbrand Lunde merket samme tømmer med salig Jørgen Phillipsens merke-øks, og hans gutter siden skulle ha levert samme tømmer til Villem Mikkelsen, som det skulle ha anammet på Jacob Klodts vegne, hvilket Villem Mikkelsen ganske benekter og fragår. Dernest Ole Knutsen Hæl, som også her for retten vedgått at han tillike med fornevnte Anders Gravli, fornevnte tid og S.150 b. sted hugget sju tylter tømmer, som Gudbrand Lunde gav ham lov til, og leverte det til Villem Mikkelsen, som hadde betalt ham for samme tømmer.

Gudbrand Hæl som også her i retten vedgått, at han samme fornevnte vinter med Jacob Klodts forlov, hugg seks tylter tømmer oppe i høyeste høyden nordenfor Bjonevannsdammen, som han leverte til Villem Mikkelsen ved Bjonøen i Sperildfjorden, og hadde derpå fått forstrekning av Villem Mikkelsen, og først merket med hans merke, og siden ved Gudbrand Lunde hugget Jørgen Phillipsens merke derpå. Item vedstått Jacob Klodts svar dertil, at han ei gitt ham lov at hugge til noen annen enn hans husbond. Så og at han ei visste enten det var hugget i Håvervikskogen eller ikke, eller det var i almenningen.

Da ihvorvel de fornevnte Anders Gravli, Ole Knutsen Hæl og Gudbrand Hæl, deres fremsendte innlegg dat.12. 9br.1697, som dog ei av noen dennem selv enten deres bomerke, hender eller signeter bekreftet, formelder at de den påstevnte hugst ei uti Sr.Stochflets, men uti deres egen skog, som ligger til deres gårders og bygdelag, begået etc, så befinnes det dog derimot efter deres egen tilstand og vedgåelse, at de har hugget samme med Jacob Klodts og Gudbrand Lundes, som salig Jørgen Phillipsens og Sr.Eggert Stochflets tjenere eller fullmektige, deres forlov, og efter foromrørte Jacob

Klodts bevillingsseddel, såvelsom Anders Gravlis og Gudbrand Hæls tilstand, skulle være hugget salig assistensråd Jørgen Phillipsen tilhånde, og de ei beviser seg noen annen hjemmel eller rett til den eigendom og hugst i noen annen måte enn efter fornevnte bevilling, hvorimot det dog befinnes at de samme tømmer til andre har solgt og avhendt, da følger derpå efter lovens 3.boks 14.cap.34.art., at samme forinnbemeldte tømmeres verdi, nemlig for hver tylt en riksdaler, bør være citanten Sr.Eggert Stochflet hjemfallen.

Item for landnåmb og denne prosess's omkostning ti riksdaler, gjør tilsammen med tømmeret og alt 33 riksdaler. Hvoruti enhver efter hugstens proportion sin quota bør betale.

Såsom Anders Gravli 14-1-9 9/23.

Ole Knutsen Hæl 10-0-4 4/23.

Gudbrand Hæl 8-2-10 10/23.

Hvilket de enhver for seg som forbemeldt til Sr.Eggert Stochflet bør fornøye og betale innen 15 dager.

Belangende Erik Hæl, som ei hverken til første ting eller til noen av oppsettelsestidene har seg innfunden til saken at svare, og det dog befinnes efter Gudbrand Lundes provning, at Eriks og Ole Knutsen Hæls hugst vært tilsammen 13 tylter, hvorav Ole Knutsen Hæls som forinnført vært 7 tylter, hvorav følger at de øvrige 6 tylter har vært Erik Hæls, og som derav kan fornemmes og sluttes at samme hans hugst er av like beskaffenhet med de andre fornevnte, deres hugst, så kan ham ei heller befries at han jo samme seks tylter tømmeres eragtede verdi med des landnåmb og omkostning, beløpende med tømmer og alt tilsammen 8 rdl.2 ort, til citanten Sr.Eggert Stochflet S.151 a. bør ha forbrutt, og innen 15 dager at betale.

Hva seg belanger Villem Mikkelsen, som på sin matmoder, den ærdydige matrone Lisbet, salig Anders Jacobsens vegne, det fornevnte tømmer av bøndene skal ha kjøpt og bekommet, da som ei lovlig bevises han seg noe på annen måte derav har bemektiget, enn bøndene hannem solgt og levert, og bøndene selv for des mishandling og brødfeldighet må lide og innstå, så vites ikke noe til straff efter loven i des fall ham at kan påbyrde, efterdi han påstår seg ei annet var vitterlig, enn det var huggen i deres egne skoger.

Monsr.Jørgen Larsen efter oppsettelse fra nestleden 22.mars i rette fordret Hans Larsen, tilforn boende på Ask, for hvis han ham skyldig. Hvorom han nu anviste sin regning dat.21.mars 1698. Hans Larsen møtte ikke, og saken ble oppsatt til nestkommende 27.mai.

S.155 b. RETTERGANG PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV

12.juli 1698,

angående noen til idag forfløtte saker. Så og skatte- og restandsting berammet av fogden.

Var overværendes ko.ma.fogd Sr.Lars Tønders fullmektige tjener Lars Hansen, bygdelenismannen Peder Rasmussen Rå samt efterskrevne lagrettesmenn: Halvor Bråk, Nils Hverven, Engebret Veisten, Helge Alme, Arne^g/Veisten, Ole Ve, Mikkel Veksal og Anders Karlsrud med tinalmue flere.

Hvor da veledle captein Pettet Bron igjen i rette fordret saken mot Anders Jørgensen Tandberg, som nestleden 22.mars S.156 a. har vært i retten.

Hvorefter lensmannen Peder Rasmussen Rå tilsto at ha tillike med Ole Dragon varslet ham til nestleden alminnelige sake-ting, som vicesorenskriveren monsr.Christian Müller til idag forfløtt.

Anders Jørgensen møtte nu selv i rette, og sa at han aldri har gitt captain Bron sak eller beskyldning for det som han har stevnet ham for.

Hverken citanten eller vederparten hadde videre i saken at inngi, bevise eller forklare. Hvorfor de på begge sider for denne sak og søkning, og hva pargement eller ubeviselig snakk derom kan ha passert, er aldeles fri og sakesløs kjent.

Vicesorenskriveren mons.Christian Müller efter inngiven varselseddel dat.18.juni 1698, som fra nestleden saketing den 5.juli til idag forfløtt, i rette fordret Anders Jørgensen og Siver Tandberg, samt Marte Hesselberg og Ole Gagnum, dem på egen og Peder Hønens vegne tiltalende, formedelst de hindrer dem hugst og havn i Tandbergmoen, som de formener at være dem tilfelles. I særdeleshet tiltaler monsr.Müller

Anders og Siver Tandberg for de og deres folk og sønner skal ha "bahtonered" hans tjenestepike og kreatur med derom videre des bemeld.

Av de innstevnte møtte Anders og Siver Tandberg samt Marte Hesselbergs sønn, Erik Engebretsen. Men lensmannen Peder Rasmussen og Arne Veisten forklarte at ha hørt av Ole Gagnum, at han ville ikke ha noe dermed at bestille.

Siver Tandberg og Erik Hesselberg forskjøt seg på at de ei hadde fått copie av stevningen, og sa seg ei noe til denne sak ville svare, før deres landherrer dertil vorder stevnet.

Anders Jørgensen påsto at såsom monsr.Müller anfører i sin stevning at ville vinne eiendom, så formener han at han i sin stevning burde innført hva prov og vidnesbyrd han det vil seg tilbevise. Item at også den interesserede gård Li's eier ei er tilstevnt, og formente at dette stevнемål ei bør være av noen verdi, eftersom alle de interesserede og deres landherrer ei hertil er stevnet. Desforinnen vil han ei svare til saken.

Monsr.Christian Müller svarte at loven ikke tilforplikter ham at gi noen copistevning eller at søke deres landherre i fremmed land, når han ikke er sindet at søke eller fravinne dem noe av deres tilhørende eiendom, men allerneste at vedholdes ved det som av Arilds tid til Hønengårdene har vært beliggende.

S.156b.

Videre imot Siver Tandbergs påstand om hans landherres tilstevning, som dog er Kongens gods, og velbårne hr.amtmann befinnes hertil varslet, så formener han sådan hans påskudd er av ingen verdi. Og imot Erik Hesselbergs påstand refererte han seg til lovens pag.40 - 14.art.

Nok til at bevise hva hans maj. er berettiget til den gård Hønen, fremla han en besiktelse på Hønen efter hans ko.ma. nådigste befaling, hvoruti inndragen alle de eignedeler som til Vestre Hønen beliggende, forrettet og datert 24.aug.1680.

Ble så av monsr.Christian Müller fremstillet disse prov: Tollef Hansen Müller ved Hønefoss, Ole Tordsen Eikli, Ole Pedersen Hønenkilen, Anne Tordsdatter Rødningen samt Peder Rasmussen Rå, hvilke efter avlagt ed provet som følger:

1. Tolle Hansen sa seg ungefehr 60 år gammel, provet at han for 38 år ungefehr, tjente hos Ole Torkelsen, som da beboede og brukte begge hønengårdene. Og han tjente der i tre år.

Og da hadde Ole Torkelsen sin fereigsel i Tandbergmoen, og aldri hørte eller visste at noen gjorde ham noen forhindring eller motsigelse derpå. Provet også at han var med og hugg en bråte for salig Ole Torkelsen østen og norden for veien i Kvernbergbakken, og var synden for den nye bråte, som nu nylig der befinnes at være huggen, som han ei heller visste at det var noen påankning derom. Item at salig Ole Torkelsen hadde en hestehage der som Tord Kvernbergsund nu bor, som er på den vestre side av veien.

2. Ole Tordsen Eikli provet at salig Ole Torkelsen lot hugge to bråter norden for Eikli på den høyre side av veien når man drager herifra og til Kvernbergsund. Og ikke hørte eller visste at der var noen ankning derpå. Og det kan være ungefær tredve år siden.

3. Ole Pedersen Hønenkilen provet at for tre og tjuge år siden ble han Ole Torkelsens husmann på Hønenkilen, og var alltid til og fra i hans arbeid både sommer og vinter. Da hadde han sin ubehindrede fereigsel i Tandbergmoen. Hugg også staur og brendevæd for ham i Tandbergmoen, så også i Kvernbergbakken med staur og "skee"væd, og ingen anket derpå.

4. Anne Tordsdatter Rønningen provet at hun tjente salig Ole Torkelsen i sju år som budeie, og det blir nu til høsten 22 år siden hun kom derfra, da imidlertid gjetet hun med hans fe i Tandbergmoen alt inntil de drog til seters. Item brukte han i Tandbergmoen med staur, skeevæd, brendevæd og barhugst, og ikke visste eller hørte hun noen forhindring derpå.

5. Peder Rasmussen provet, at han bodde på Hønen i fjorten år, og det var nu i våres elleve år siden han kom derifra. S.157 a. Brukte begge gårdene i fjorten år, og i de to siste år brukte han allene Østre Hønen. Og mens han det brukte og bebodde, da hadde han sin ubehindrede ferigsel i Tandbergmoen både høst og vår, og ingen anket derpå. Hadde også hugst med staur og skeevæd ubehindret.

Monsr.Christian Müller protesterte og forment at Hønen-gårdene fremdeles som av Arilds tid bør nyde og ha deres ubehindrede hugst og havn i Tandbergmoen efter hans derom

førte prov og bevislighet. Item vederpartene at erstatte hvis skade som ved deres gjorte forhindring er tilføyet, både av mangel på smør og melk som ved gressgangens forhindring forårsaket, item ti riksdaler for denne prosess's omkostning at erstattes.

Anders Jørgensen sa seg at ha endel prov at føre i saken, og derfor begjærte sakens oppsettelse til neste alminnelige saketing. I hvilket Christian Müller såvidt samtykte, dog imidlertid at nyde sin fedrift og bruk i Tandbergmoen likesom salig Ole Torkelsen og Peder Rasmussen det ubehindret har nydt og fulgt.

Hvilket også for rett og billigt eragtes, at det derved forblir.

Belangende den annen post uti monsr.Christian Müllers stevning, angående det at Anders og Siver Tandberg tillike med deres 5 sønner og drenge den 26.mai nestleden, skal ha "Bahtonered" hans tjenestepike Ingeborg Andersdatter, såvel som hans kreaturer på en alfarvei etc., så fremstilte seg nu fornevnte Ingeborg Andersdatter, og derom gjorde sådan beretning og beklagelse, at hun fornevnte tid efter hennes husbond, monsr. Christian Müllers befaling, utdrev hans fe og skulle drive det opp i Tandbergmoen. Og som hun drev det oppad Hesselberggaten, da møtte Erik Hesselberg henne, og kjørte feet tilbake igjen. Hun gjetet det så den dag oppe i Ringåsen. Om annen dagen befalte hennes husbond henne at drive det like ad Hverven og ned til Kvernbergbakken, og gjete det der. Og som hun kom forbi Hverven på Trøgstadmoen, og drog almannveien der, kom Siver Tandberg selv sjette efter henne, og en av dem spurte om det var hun som gjetet der. Hun spurte om han hadde hjemme på Tandberg. Han svarte, det skal du få vite rett nu, og han hadde en liten granbusk i hånden, som han jaget feet med. Og ropte han så på de andre og sa: "Kom karer, her er hun". Da kom både Siver og de andre med, som hadde både økser og kjepper i hendene, og kjørte feet tilbake igjen til Hverven, og så atter norden om mot Trøgstad. Og en av dem slo en av kjørene med en busk så hun falt omkull, slo også Ingeborg et slag over ryggen med samme buske. Før denne hennes tilstand ble innført, da berettet og tilsto Anders Jørgensen Tandberg at fornevnte tid, da kom Siver

Tandberg inn til ham, som han lå på sin seng, og sa at de S.157 b. driver med Hønenfeet over engen, og sa at ville ha noen med seg at møte det. Da sa Anders at hans drenge skulle gå med, som de også gjorde.

Med citantens consent beror saken til neste alminnelige saking.

Ko.ma.forrige fogd Sr.ChristenChristensen ved sin fullmektig Christen Christensen, lot for retten frenfordre Fredrik Olsen Vestern, og begjærte hans sannferdige tilstand om den gård Krakstad, hvorledes han den brukt det år 1680.

Hvorom Fredrik Olsen nu gjorde sin tilstand således, at han brukte Krakstad det år 1680, som lå øde i mange år både før og siden, og han brukte det allene for skatten, men ei svarte eller betalte noen landskyld derav.

Angående den gård Sundby for samme år, fremstilte seg Truls Knutsen Ask og tilsto, at hans salige fader Knut Bjørnstad brukte den det samme år 1680 allene for skatten, og ei noen landskyld derav svarte. Således brukt både av hans far og andre i noen år, og ble ei av noen bebodd for des ringhets skyld. Han fremviste også sin fars skattebok for 1680, underskreven av Sr.Christen Christensens den tids fullmektig, Jens Carstensen, som siden ble sorenskriver i Aker herred, og nu for ungefehr 8 år siden ved døden avgangen.

Nok var han begjærendes lagrettets videnskap med flere tilstedeværende, om noen vitterlig var, at her på steden er noen midler at finne efter forrig capellan Hr.Michel Stub tilhørig. Hvortil ingen befantes som noe derom vitterlig. Videre om den gård Hverven som for mange år siden av hans arvinger solgt og avhendt, og det nu er på det syttende år siden den salige mann ved døden avgikk.

Nok angående den gård Veisten, Nunne Closters gods, ett skippund, søktes underretning til hvem landskylden derav er betalt for anno 1678 og 79. Så fremstillet nu Engebret Veisten to kvitteringssedler, den første av salig Axel Pedersen, at Engebret til ham betalt landskyld av et halvt pund deruti for 1675, 76, 77, dat.31.okt.1678. Sier også at ha betalt til ham for det år 1678, som han fikk ingen seddel for. Den annen seddel av salig assessor Anders Simensen, dat.11.des. 1680, at ha betalt sin anpart landskyld til ham for 1679.

Derhos forklarte Engebret Veisten, at de samme fornevnte som anammede hans anpart landskyld, de fordret også for den annen halve part.

Nok fordret han underretning om 3 fjerdinger i Trøgstad, Cantor Canoni gods, hvem des landskyld er betalt til for S.158 a. 1678 og 79. Derom fremstilte seg Eli, salig Villads Trøgstads, som foregav at de for det ene av samme årringer hadde betalt til en person, navnlig Jesper Nilson, som Anders Simensens fullmektig. Den annen kvittering han gav dem derfor, den tok forrige fogd salig Henrik Pettersen til seg. Hvilket hun sa seg ved sin ed at kunne bekrefte. Og de øvrige årringer betalte de til salig Henrik Pettersen.

RETTERGANG PÅ UGGEN I SOKNEDALEN 22.august 1698.

Lagrette: Engebret Rustand, Levord Sessrud, Gudbrand Kittelsby, Bendiks Tranby, Gudbrand Halkinrud og Vebjørn Narverud.

Klemet Hansen Uggen hadde stevnet Paul Knutsen Olde og Asle Krogsrud for ulovlig hugst i hans skog, item Paul Olde for også at ha utsatt varme i hans skog, og derved påført skogen stor skade.

Item også stevnet Anders Eidsgård og Torbjørn Rud, samt endel prov til at prove om delet.

Så ble av den innstevnte Erik Andersen Veikåker fremlagt en lagmanns dom av salig Nils Hansen, av dato tredjedagen efter St.Johannus 1648, hvori finnes innført et provsbrev passeret på Rud St.Bottolphs dag 1542, om skjelne og dele således, nemlig fra Svartkjenn og i Gildredalen, og i fra Gildredalen og i høyeste Rudsflaget og i ytterste spurden i "Sleden". I fra Sleden og til stenen ved veien, i fra stenen og til Tore"diuvet" (juvet).

Karl Aslesen Rødstød, som sier seg 60 år gammel, provet at den tid han var ung dreng, tjente han på Olde og Rud til helnings i to år. Har og for 32 år siden bodd i Havik i tre år. Og når han skulle til skogs at hugge for sin husbond Ole Olde, da befalte han at de skulle hugge til Gildermyren og

Gilderdalen og ikke derover. Provet også at han hørte av sine husbonder Kristoffer Rud og Ole Olde, såvelsom også av andre, at skjelne og dele imellem Rud Og Olde på den ene, og Fjellmarken hvori Havik, Uggen og Bergsrud er beliggende, på den annen side, været fulgt og brukt og holdtes ifra Svartkjenn og oppefter Gillerdalen i Gildremyren, fra Gillermyren i Rudsflaget, fra Rudsflaget i Sledespolen, derfra til Tore-djuvet, og så efter høyeste manen til høyeste Såten.

Knut Gåran av Krødsherad, 74 år gammel, provet at for ungefehr S.158 b. 40 år siden, da hugg han tømmer for salig Ole Olde, og Oles dreng var med ham. Da de skulle gå til skogs, sa Ole til dem: "Agte dere at I ikke hugger over Gillerdalen på Fjellsmarkens eiger, thi gjør I det, da tar Veikåkerfolkene det fra oss.

Siden tjente han Kristoffer Rud i fire år. Og i midlertid hørte han av Kristoffer Rud og Ole Olde, at delet imellem deres og Fjellsmarkens eiger skulle være fra Svartkjenn og oppefter Gillerdalen i Gillermyren, derfra i Rudsflaget, derifra i Fiske slede spolen, som er i Langvatnet, derifra i en sten som sto tett ved fjellveien, hvilken sten han sa seg selv at ha sett. Men hvordan delet går lenger bort, visste han ikke.

Ole Pedersen Land sa seg ungefehr 68 år gammel, provet at han i 1667-68 og 69 brukte Åker, som han leide av Jon Berg. Og Jon sa ham fore hvorvidt han skulle hugge og bruke, nemlig efter Gilderdalsbekken til Gildermyren, og derfra i Rudsflaget. Mere visste han ikke, undtagen han hadde hørt at delet skulle gå derifra i Sledespolen, og så derifra i en sten.

Kari Gulliksdatter Bottolvsgård fra krødsherad, ungefehr 56 år, provet om delet som de forrige. Hun hadde hørt det av sine foreldre.

Provene anviste så deres omprovedesteder, såsom Gillerdalen, Gillermyr og Rudsflaget, og avla så deres ed.

Efter besiktigelse befantes hugsten at være gjort langt norden og vel en fjerdings vei over det forskrevne og omprovede dele, og er opphuggen til sagtømmer mest av småvokster skog.

S.159 a. Der ble således dømt, at tømmeret som ennu var beliggende i skogen, skulle tilfalle citanten Klemet Uggen. Dessuten skulle de innstevnte betale ham for skade og omkostninger 12 riksdaler hver.

Angående den omtalte skogvarme, da ble denne sak utsatt.

S.165 b.

RETTERGANG PÅ NARVERUD I SOKNEDALEN

17.og 18.oktober 1698.

Lagrette: Anders Bårnås, Bendiks Tranby, Levord Sessrud,
Paul Oppegård, Asle Kroksrud og Elling Havik.
Overværende bygdelensmannen Helge Ellingsen Berg.

Nils Kolbjørnsen Gren av Krødsherad hadde stevnet Ole Pedersen Land for ulovlig bråtehugst i Narverudmarken.

S.166 a. Ole Land møtte, og inngav ved sin sønn Ole Kjos, en varselseddel dat.27.sept., hvorved Ole Land, Ole Kjos, Helge og Gunder Berg, Fredrik Lundesgård for Sjurslykkje og Torbjørn Rud for Slette, hadde stevnet Nils Gren til at høre deres prov, da de mente seg interesserte i saken.

Saksøkeren Nils Gren fremstilte endel prov:

Ble da først fremstillet Jørgen Olsen Skinnes av Krødsherad, som provet og tilsto at han bodde på Narverud i 3 år, og det er ungefehr 16 år siden han fløtte derfra. Sommeren 1681 da gikk han og Ole Land sammen oppefter Landsåen, og da de kom opp til det som de kaller Langemyrvadet, da sa Ole Land til ham: "Hit går dine eiendeler og ikke lenger opp, men fra Langemyrvadet opp i Stensmyren".

Ved samme tid sa også Ole Lands verfader Ole, som da bodde på Kjos, og da eide Kjos, at Narveruds eige gikk fra Eidsfossen i Eidsåen, og så tilbake igjen i Stensmyren, og fra Stensmyren i Stensmyråsen. Og det skulle være delet mellom Narverud og Blikrud. Og så vidt han visste eide Ole Kjos Kjos den gang.

Peder Herbrandsen Støveren bodde på Narverud i fem år, og det kan være ungefehr 9 år siden han fløtte derfra. Og da han kom dit at bo, tilspurte han seg med Ole Land hvor eiedelene skulle gå. Da sa Ole at de sier således, at det skal gå like efter Landsåen og til det øvre vad, og så derfra til Stensmyrhaugen og i Stensmyr. Derefter spurte han Anders

S.166 b. Rud, som da åtte halvparten i Narverud, og Anders svarte, at han hadde dom for at delet skulle gå like efter Landsåen, og derfra i Stensmyråsen, derfra i Eidsbroåsen litt sønden for broen. Hvilket dele både Anders Rud og Nils Gren befalte ham at holde.

Anders Jonsen Bjørkerud av Krødsherad provet, at for ungefehr 20 år siden, da kjørte han og gamle Ole Kjos, som var Ole Lands verfar, de kjørte ris sammen av skogen, og de kjørte over et vad i Landsåen. Og fornevnte Ole sa til ham, at de kalte det øvre vadet. Provet også videre at han har hørt både av sin fader (han var sønn av Jon Gundersen Berg, egen bem.) som av fornevnte Ole Kjos, at de ikke måtte rise ned i den halden som er neder imot Stensmyren, som de sa at det hørte Narverud til. Hadde også hørt av sin fader, at delet skulle gå i løken, og så av løken og i Eidsåsen.

Jon Gundersen Bjøre ved sin fornevnte sønn Anders Bjørkerud, lot fremsende sin skriftlige provning under hans hånd, dat. 15 hujus.

Derefter har Ole Land fremstillet endel prov:

Nils Hansen Røsby hadde også hørt at gamle Ole Kjos hadde sagt det samme om dette dele. For ungefehr 16 år siden bodde Nils på Narverud, og da hugg Ole Land, som da bodde på Kjos, en bråte på vestsiden av Landsåen . Og da han talte om det til Anders Rud, bad denne ham at holde tilsyn med det.

Nils Gren svarte til dette, at han og Anders Rud hadde villet tilta seg denne bråte, men de ble forlikt med Ole Land om at han skulle beholde den.

Gullaug Herbrandsdatter, huskvinne på Bjørke, hadde for ungefehr 2 år siden hørt av salig Mari Jonsdatter Bjørke, at dette dele skulle gå som før meldt. Nok provet hun at salig Anders Land røddet en bråte, kallet Andersbråten, på vestsiden av Landsåen, og hun hørte ikke annet enn han beholdt den.

Gunhild Bjørnsdatter, huskvinne på Haukedalen, hadde helt fra sin barndom hørt om delet som før meldt.

S.167a.

Ble så av Nils Gren fremlagt en sorenskivers, salig Paul Snells og seks menns dom, angående Narveruds egedeler, dat.25.okt.1652. Nok fremla han en kontrakt imellem Asgaut Larsen Berg og Kristoffer Gren, dat.28.okt.1652. Item en kontrakt mellem Ole Oudensen Kjos og Kristoffer Gren av samme dato.

Har så de tre prov, nemlig Jørgen Olsen Skinnes, Peder Herbrandsen Støveren og Anders Jonsen Bjørkerud anvist oss

det omprovede vad som kalles øvre vadet, og at være det samme vad som de har prøvet om. Og derefter avla de deres ed.

Har så vederpartene av Soknedalen, deres prov, nemlig Nils Hansen Røsby, Gullaug Herbrandsdatter og Gunild Bjørnsdatter avlagt deres ed på deres provning, som av protokollen for dem ble opplest. Ble så av Gunild Bjørnsdatter forklart, at Stensmyråsen var den samme som hun nu idag var med oss på, liggende digt over ved Stensmyren.

Ble så av Nils Gren fremlagt hans skriftlige innlegg under hans hånd, dat.16.hujus.

Ole Olsen Kjos på sin fader Ole Lands vegne, imot samme innlegg svarte og formente, at hvis åvirke han har gjort, er skjedd på hans egne egedeler, og derom inngav sitt skriftlige innlegg, datert idag.

Da efter denne prosess og tvistighet seg tildrager, at åvirket med bråtehugst og deslike som Nils Gren har stevnet Ole Land for at skal ha begått i hans gård Narveruds tilliggende skog, og Ole Land tillike med endel interesserende soknedøler formener ei at være åvirket i Narveruds, men uti deres egen felles egedeler, så bevises det efter den av Nils Gren irettelagte sorenskrivers Paul Snells og lagrettes dom dat.25.okt.1652, at Narveruds eiger uti særdeleshet er skilt fra de andre, såsom des skjelne deruti sies at skulle begynnes like efter Landsåen, og så ifra Landsåen og i Stensmyråsen, derifra og i Eidsbroåsen, og så i Eidsåsen straks synden for broen. Og som deruti ei benevnes hvor langt Landsåen skulle følges førend delet derfra skulle avbryte til Stensmyråsen, hvorom den fornevnte stridighet nu innfalden, så har vi begitt oss på åstedet, først langs oppefter Landsåen, alt opp til det vad som de kaller øvre vadet, hvilket de tre prov Jørgen Olsen, Peder Herbrandsen Støveren og Anders Jonsen Bjørkerud oss anviste. Hvorefter såvelsom efter øyensynlig begranskning, vi har for rette kjent og dømt en delesten der at nedsettes, som skal vise opp imot Stensmyråsen til den sten som der på en berghammer straks oven ved Stensmyren ble nedsatt. Og så derifra at følges efter fornevnte doms formelding i Eidsbroåsen, og så i Eidsåsen straks S.167 b. straks synden for broen.

Og for de nu herefter bedre kan vite at rette seg efter samme dele, så har vi nedsatt efterskrevne delestene, såsom den første hoveddelesten ved fornevnte øvre vadet i Landsåen, som skal vise i sydvest til Stensmyråsen, hvor vi på en berghammer nest oven ved Stensmyren nedsatte to delestener digt hos hinannen, begge uti en røys eller "skaling", som viser uti en triangel, den ene viser uti nordøst til den fornevnte sten ved øvre vadet i Landsåen, og den andre i nordvest til Eidsbroåsen, hvor den tredje sten ble nedsatt ved en liten bro eller klopp ved veien. Og siden derifra at følges i Eidsåsen straks synden for broen, efter bemeldte sorenskrivers dom.

Hva angår det påstevnte åvirke med bråtehugst, så forblir Nils Gren frelselig hjemfallen og tilhørig hvis nyrødde bråte som innen dette dele på Narveruds eige, som enten befinnes nylig nedhuggen, brent eller sådd, uten noen vedergjeld enten for arbeid eller for sårug, undtagen den rugbråte som Ole Land nu i denne høst har oppskåret og høstet, des avgrøde, enten det er bortført eller ennu på stedet, har Nils Gren samtykt at Ole Land beholder uten noe vederlag, og seg siden ei videre befatter med eiendom og grunnen som samme bråte er åvirket på.

Men hva deres fedrift og febeite angår, da forblir det ubehindret som sedvanlig og av gammelt varet har. Dog ei at gjøre hinannen noen skade på aker og eng og deslike innhegninger.

Nils Gren pretenderede kost og tæring, og Ole Land er tilfunden ham derfor at erstatte og betale tolv riksdaler innen 15 dager.

(Jeg er i ettetid i tvil om Eidsåsen egentlig skal være Eidsåen. Jeg har nå ikke lenger den originale tingboka forhånden. T.S.)

RETTERGANG PÅ ØVRE VEME I SOKNEDALEN

20.oktober 1698.

Lagrette: Anders Bårnås, Kristoffer Gardhamar, Engebret Gardhamar, Gudbrand Kittelsby, Levord Sessrud og Tosten Modalen.

Hvor da Tosten Narvesen Veme i rette produserte en varselseddel, dat.20.sept., hvorved han til åsteden har stevnet sin svoger Gudbrand Pedersen Medbøen, formedelst han vil tilholde og bemektige seg til hans ødegård Borgerud en stor del av hans egedel, som hører under hans gård Nordre Veme.

Derfor stevner han ham til et lovlig dele på samme deres gårders egedeler, såvidt innengjerdes, hvorefter riktig dele kan settes.

Den innstevnte Gudbrand Medbøen møtte selv i rette, og formente seg ei videre til sin gård Borgerud bemektiger, enn dertil av formåls tider har vært fulgt og brukt. Hvorom han nu fremstillet endel prov.

S.168 a. Hvorefter seg fremstillet først,

1. Johannes Andersen Grønvold, sier seg ungefehr 60 år gammel, prover at han er barnefødt i Sverige, men hans foreldre kom hit til at bo på Borgerud den tid som han var en liten gjeslegutt. Og han var der hjemme hos dem inntil han ble en fullkommen voksen kar, og ble gift og var soldat. Og da fulgte og brukte hans fader de egedeler til Borgerud, som nu er innengjerdes, ifra Skotlandsfossen som er i Storelven, og så opp i "Snøvkolden" i åsen, og fulgte siden utengjerdes fra "Snoukolden" langs efter seterveien alt inn til Vælsvannet, efter hvilket dele hans fader fulgte og brukte all sin livstid. Og ikke visste at der var noen trette derom mellem hans fader og Solve Bårdrud, som da bodde på Veme. Ei heller visste at der var noen trette eller rettergang derom mellem hans fader og Narve Veme, som kom der at bo efter Solve. Tosten Veme tilspurte Johannes Grønvold, om han visste at det delet han har provet om, er noen tid dømt eller av rettens middel satt for et rett dele. Hvortil han svarte nei, og var ei heller vitterlig om de hadde noen gjerdesgård efter den omprovede strekning.

2. Peder Bentsen Skotland sier seg være 68 år gammel, født på Alm i Vangsbygden, prøver at han har bodd på Skotland, som ligger tvert over i fra Veme og Borgerud, ungefehr uti fire og førgetiufge år. Og minnes at Anders Borgerud han røddet og brukte med bråteland alt inntil fossen, og brukte alt opp til en grunn som sto i almannveien. Men hvorledes de fulgte og holdt skjelne lenger opp, det visste han ikke. Men visste vel at Narve Veme han brukte med bråtehugst på den søre side av Skotlandsfossen, som de kaller den søre side, men ligger dog mest i øst for fossen.

Nok efter Tosten Vemes tilspørgelse, tilsto Peder Skotland, at salig Narve Veme han innsatte den husmann på den plass som siden er opprøddet uti den bråte, som Anders Borgerud hugg og brukte nest ovenfor Skotlandfossen. Dog om Narve innsatte ham der før eller siden at han selv fikk Borgerud til eiendom, det minnes han ikke. Dog mener han, at det skjedde siden han fikk det, efterdi der førtes ingen anke eller trette derom.

3. Halvor Hjelmerud sier seg ungefehr 49 år gammel, provet at fra han var tolv år gammel, er oppfødd og bodd på Hjelmerud, untagen halvfemte år han, imidlertid, tjente hos salig Narve Veme. Og da brukte Anders Borgerud med bråteland alt inntil Skotlandfossen, og fulgte det dalføre alt opp igjennem til almannveien, til det sted som der siden ble satt en grunn, som siden er nedrevet, både grinnen og gjerdesgården. Hvilken gjerdesgård som der da sto, gikk et stökke lenger oppefter, men hvor langt den gikk, visste han ikke. Men han var vel vitterlig, at Narve Veme innsatte den husmann i den bråte som Anders Borgerud hadde røddet nest ovenfor Skotlandfossen. Men om det var før eller efter han kjøpte Borgerud, det visste han ikke.

Men Tosten Veme var begjærendes at han også ville prove sin videnskap om eighedelene til skogs og utengjerds. Hvorimot Halvor såvel som vederparten protesterte, at han det ei var pliktig, da han bare var innstevnet til at prove om eighedelene innengjerds.

S.168 b. 4. Tomas Arnesen Opsal sa seg ungefehr 60 år gammel, provet at for ungefehr førgetiufge år siden, da han tjente hos Solve Bårdrud, som da bodde her på Øvre Veme, og Anders Borgerud bodde på Borgerud, da sto der en gjerdesgård

imellem Veme og Borgerud, som gikk tvert over almannveien ned imot elven, . Og på den annen side veien så langt han kunne se for skog oppefter marken. Men hvor langt den gikk opp, det visste han ikke, ei heller om samme gård var delesgård.

5. Gunhild Andersdatter sier seg ungefehr 80 år gammel, provet at hun tjente salig Narve Veme det første han kom til at bo her på Øvre Veme, og tjente ham halv tredje år siden han kom hit at bo, og kan være ungefehr førge tiufge år siden. Da fulgte de og holdt seg egedelene fra Skotlandfossen efter dalføret opp i almannveien.

6. Kittel Toresen boende på Gardhamar, sier seg ungefehr 50 år gammel, prover at før Narve kjøpte Borgerud, da fulgte og brukte Anders Borgerud ovenfor såsom på den øvre side, alt inn til Skotlandfossen, og efter en bekkedal opp til almannveien. Og Narve brukte på ytre side av samme foss og bekkedal. Nok provet han at det er ham vitterlig, at salig Narve Veme han åtte Borgerud den tid han innsatte og bevilget den husmann på den plass som de kaller Støen, og ligger nest ovenfor Skotlandfossen. Men om Narve den tid hadde fått brev på Borgerud, det visste han ikke.

Nok provet han at han samme tider slo engen for salig Narve Veme og undertiden for Nils Borgerud. Da slo han for Nils Borgerud alt til det lille dalføre som er ved det østre breddet av Jørgensbråten, derifra til Møteberget. Og Nils Borgerud leide da gården Borgerud av Narve Veme, som den tid åtte begge gårdene den tid han slo for dennem.

7. Harald Andersen Støveren sa seg ungefehr 40 år gammel, prover at for ungefehr sju eller åtte år siden, kom han gående forbi Borgerud, hvor salig Narve Veme var. Og de fulgtes ad på veien til Veme. Og som de kom til broen som er nest ved Borgerud på denne side gården, da spurte han Narve hvor skjelne skulle være imellem Borgerud og Veme, om det skulle være der i samme bro. Dertil svarte Narve nei, og sa det var her lenger frem. Derefter sa Harald til Narve om den plass Støen, at en part kaller den Borgrudstøen, og en part kaller den Vemestøen. Så spurte han Narve hvilken gård den skulle ligge under. Da svarte Narve at Støen ligger under Borgerud.

Og som de kom til den annen broen som er hitten for Borgerud,

og Harald var nys kommen over broen og Narve var kommen til hittede broenden, da pekte Narve ned til en dal straks nedenfor broen og sa: "Her er skjelne imellem Borgerud og Veme", og sa Narve at samme dal gikk ned i Storelven. Med det samme så Harald noen råteleier av en gammel risgård straks ved enden av samme bro, og sa til Narve, "her er tegn av den gamle S.169 a. gården". Dertil svarte Narve: "Ja, visst er han det", og sa: "Her er skjelne".

8. Ragnild Jacobsdatter, tilholdende hos Bent Støveren med sin mann Åsmund Kittelsen, prøver at hun med sin mann bodde i ni år på fornevnte husmannsplass, som de kaller Støen. Da hørte hun imidlertid mange ganger av Narve Veme, det han sa at samme husmannsplass Støen lå under Borgerud, og at skjelne imellem Borgerud og Veme skulle være i den lille bekkedal, som kommer ovenifra almannveien og går ned syden for Skotlandfossen.

Tosten Veme anviste en veledle hr.lagmann Hannibal Stochflets dom, datert åsteden imellem Vemegårdene den 27.mai 1690.

Nok fremla Tosten Veme en attest av monsr.Jørgen Larsen Hønen, angående den husmannsplass som de kaller "Støden", dat.12.hujus.

Derefter forføyet vi oss til åsteden imellem Øvre Veme og Borgerud, tillike med Tosten Veme og Gudbrand Medbøen, samt alle de forskrevne prov, som gjorde anvisning på de steder som de har prøvet om.

Og efter vi hadde tatt åstedene i muligste og nøyeste øyensyn, ble partene om samme deres omtvistige og påstevnte egedeler såvidt innengjerdet, vennligen og vel forlikte, så det ei gjordes fornøden at ta provene til eds.

Det ble således imellem dennem sluttet og samtykt, at skjelne og dele begynte nord uti en berghammer digt innenfor gjerdesgården ved veien, som vi kallede "Midkolden", hvor vi på samme berghammer digt oven ved en stor toldfuru, som ble huggen merke og kors uti, nedsatte en delesten, som viser i sør ned til Skotlandfossen. Så delet skal gå like streks rett fra samme sten og ned til Skotlandfossen, hvorimellem vi nedsatte seks andre stener, som alle viser efter samme strek og rem.

Om samme dele ble Tosten Narvesen Veme og Gudbrand Pedersen Medbøen med hinnannen således forlikte, at det uryggelig og ubrødelig for dennem og deres arvinger og efterkommere,

fødde og ufødde, skal holdes og følges for rette skjelne og dele imellem Øvre Veme og Borgeruds eignedeler til evindelig tid, såvidt innengjerds angår, som nu allene var påstevnet. Hvilket de således med vennlig og trygg handerband bekreftede.

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV

14.november 1698.

Overværendes voris gunstige hr.amtmann, velbyrdige Paul Glud og ko.ma.fogd Sr.Lars Tønder.

Lagrette: Halvor Bråk, Ole Hallingby, Helge Alme, Levord Sessrud, Tosten Modalen, Nils Hverven, Engebret Veisten og Ole Ve, samt menige almue.

S.169 b. Er tinglyst efterskrevne breve:

1. Velb.hr.assistensråd og lagmann Hannibal Stochflet lot tinglyse sitt pantebrev av Engebret Amundsen Toen, på 784 rdl.7 sk., derfor pantsatt et halvt skippund i Søndre Hval uten bygsel, item endel løsøre. Dat.19.okt.1698.
2. Salig Eggert Stochflets arvingers pantebrev av Johann(es) de Bruus(?) og Nils Bentsen på Håverviken, 1 fjerding tunge, nok Samsjø fiskevann 1/2 pd.tunge, på sju åremål for 80 rdl. pantepenge, dat.16.april 1698.
3. Salig Jan von Cappelens til hans broder Gabriel von Cappelen utstedte bevis på 850 rdl. Derfor til vederpant satt hans eiende pant i Sikⁿler-sagen i Hønefoss og des sagstue, item 200 tylter furu sagtømmer på mål, beliggende på Bergsund-slepningen, dat.23. 7bris 1698.
4. Rasmus Jørgensens skjøte av veledle Johan Fredrich Bartolig på 7 lispund i Rå, dat.7.okt.1698.
5. Søren Hansen Lemmichs kontrakt av Gudbrand Lunde, på hvis masteskog som finnes i Lunde skog, dat.2. 9br.1698.
6. Fenrik monsr.Hans Schøtz' bygselseddel av velb.hr. assistensråd Hannibal Stochflet på halvparten i Veksal, dat.2.april 1694.

7. Jørgen Nilsen av Bragernes lot tinglyse Søren Andersen Jemtes til ham utstedte bevis og pantebrev på 300 rdl.. og derfor i pantsatt sin hus og våning ved Hønefoss, samt tømmer og annen last, dat.30.juli 1690.
8. Tosten Vemes adkomst av Paul Sørensen Kinch på 3 5/11 setting i Nøkleby, dat.23.aug.1698.
9. Mag.Jonas Ramus'es obligasjon og pantebrev av Ole Pedersen Aslaksrud på 80 rdl. Derfor pantsatt ham Nordre Aslaksrud, dat.18.april 1698.
10. Hans Hansen Øvrebys skjøte av Truls Guttormsen og Iver Klodt på en deres hus og våning og hage ved Hønefoss, dat.28.okt.1697.
11. Søren Jensen Rakkestads skjøte av hr.lagmann, veledle Lars Undall, på den gård Rakkestad, 1 1/2 skippund mel, dat.10.sept.1697.

Peder Nærstad ved sin sønn Engebret Nærstad, foregav at ha latt hitstevne Amund Rognerud, formedelst han vil fraholde ham en plass Stavlund, imot den forlikning som han gjort med salig Hans Larsen Nøkleby, som Peder Nærstad formener at bør følge Hans Larsens barn med samme rett som det Hans Larsen berettiget.

Og som han samme Hans Larsens umyndige barn har av barmhjertighet til seg taget, så formener han og at han samme fornevnte plass burde nyte og bruke, med den rett som deres salige fader berettiget. Hvorom han fremla en forlikning som derom sluttet imellem Amund Rognerud og salig Hans Larsen, dat.15.sept.1697. Derhos også foregav at Amund Rognerud har bemektiget seg at slå og høste, som formenes at være skjedd efter hans forlov etc.

Amund Veksal møtte selv i rette, og protesterte med formening at fornevnte forlikning allene vedkom salig Hans Larsen, og ikke hans barn. Og formener at Peder Nærstad på barnas vegne seg ei noe bruk i Stavlund at kan tilegne efter samme forlikning. Derhos også benektet, at han i åvirke har tatt eller bemektiget seg noe avgrøde derav, ei heller gitt noen annen lov dertil.

Citanten Peder Nærstad begjærte dom.

Da efter tiltale, gjensvar og denne saks leilighet, er således for rette dømt og avsagt:

At salig Hans Larsens barn, og Peder Nærstad på deres vegne som dem hos seg haver, bør nyte og følge den samme rett til fornevnte plass Stavlund til brukelighet, som deres salige fader var berettiget. Og det i alle måter efter forinnbemelte forlikning som dem derom imellem sluttet og gjort. Hvilken forlikning Amund Rognerud bør være forpliktet dem at vedholde og hjemle, så dem derimot ei noen hinder eller forfang tilføyes.

Så bør og Amund Rognerud at erstatte og betale Peder Nærstad for denne prosess's bekostning halvannen riksdaler, som innen femten dager bør betales.

Hva seg belanger det at Amund Rognerud seg noe av gårdens avgrøde i dette år har bemektiget, hvilket Amund benekter, så er han for denne sinde sakesløs kjent.

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV

15.november 1698.

Samme lagrettesmenn som igår. Var overværendes voris gunstige hr.amtmann velb.Paul Glud og ko.ma.fogd Sr.Lars Tønder.

Hvor da hr.captain Petter Brun ved Peder Rasmussen Rå, i rette fordret hr.captain Bernfelt for 15 rdl.3 ort 16 skilling. Hr.captain Bernfelt benektet ikke gjelden, men sier seg derimot at ha til avkortning for to reisers bekostning han har gjort for captain Brun, den ene til Skedsmo - 12 rdl.. den annen til Christiania - 8 rdl. Saken utsatt til 14.ds.

Til samme tid beror også den sak mot Ole Jonsen Vågård, som også av captain Brun er stevnet for 20 rdl.

S.170 b. Gudbrand Pedersen Medbøen foregav at ha hitstevnet to vitner, nemlig Halvor Hjelderud og Kittel Toresen Gardhamar til at prove om den plass Fonkalsrud, om den ikke

jo har ligget under Borgerud. Og til samme prov at påhøre hitstevnet sin svoger Tosten Narvesen Veme. Item stevnet Tosten Veme at medhave i retten sin salige faders adkomstbrev på samme Fonkalsrud.

Tosten Narvesen møtte selv i rette og ei benektet lovlig at være stevnet, Og sa at det fornevnte brev på Fonkalsrud, det hadde han ikke tilstede.

Efter avlagt bogered provet de innstevnte prov som følger: Halvor Arnesen Hjelmerud provet, at all den tid Anders Borge-
rud han brukte og bebodde Borgerud, da brukte han også den plass Fonkalsrud derunder. Men var dog to særdeles plasser med hver sin landherre. Salig borgermester Hans Eggertsen var landherre til Fonkalsrud, og salig Mette Snell var landherre til Borgerud.

Efter Anders Borgeruds død, brukte hans sønn Nils både Borge-
rud og Fonkalsrud. Da Nils Borgerud døde, da fikk Ole Jonsrud Fonkalsrud til bruks såsom med skoghugst, men han brukte ikke noe i jorden som da lå under fetråd. Og han gav da rettighet derav til Jørgen Phillipsen. Og brukte det således på tre års tid. Siden kjøpte salig Narve Veme Fonkalsrud, og satte husmenner derpå at rødde og forbedre det til aker og eng. Siden brukte Narve den halve del deruti tillike med Veme og Borgerud.

Kittel Toresen Gardhamar provet like enstemmig som Halvor Hjelmerud. Dog provet han dette videre og mere, at den tid salig Narve Veme hadde kjøpt Fonkalsrud, da var Kittel på Veme, og hørte at Narve Veme sa til sin kvinne Kirsti:

"Nu har jeg kjøpt Fonkalsrud att under Borgerud. Jeg har to barn. Min sønn Tosten kommer at bo her på Veme, og min datter kan trenge til at bruke Borgerud, som er en klein gård.

Derfor har jeg kjøpt dette att under Borgerud. Så kan mine barn bli hjulpen til brukelig gods på begge sider".

Tosten Veme fremstillet et prov, nemlig Ole Halvorsen Jonsrud, som efter avlagt ed provet, at han leide Fonkalsrud av salig Jørgen Phillipsen og brukte det i tre års tid. Og hadde lov at bruke det hvorledes han ville. Men som Narve kjøpte Fonkalsrud, så gav Ole det over.

Henrik Nilsen Moss av Bragernes hadde hitstevnet og i rette fordret endel bønder og almue for gjeld, og fordrer til doms:

Rasmus Rakkestad skyldig 17-2-0. Møtte og gjelden vedgikk.

Jens Nordby 3-2-10. Møtte og vedgikk gjelden.

Gudbrand Ultvet 3 rdl. Møtte og vedgikk gjelden.

Rasmus Veisten 7-0-4. Sier at ha levert tre tylter bjelker for 3 rdl. Rester 4-0-4.

S.171 a. Frode Andersen Åsen 2-2-12. På hans vegne svarte Rasmus Rakkestad at han vedgikk gjelden.

Anders Jacobsen Sagmester ved Heieren 14-2-1/2. Hans kvinne møtte og bad om dag.

Anders Karlsrud 5-1-12. Møtte og vedgikk gjelden.

Peder Torgersen Hole 1-1-12. På hans vegne svarte Peder Tomassen Ask, og sa han vedgikk gjelden.

Søren Rakkestad 3-1-3. På hans vegne møtte Rasmus Rakkestad, og sa han vedgikk gjelden.

Mons Jørgensen Gundereng 7-1-12. På hans vegne svarte lensmannen Peder Rasmussen at han gjelden vedgår.

Er samtlige tilfunden at betale Henrik Nilsen enhver for seg deres skyldige gjeld innen 15 dager, med samt seks skilling av hver daler i omkostning.

Monsr. Nils Iversen Tyrholm av Bragernes ved sin tjener og sagfogd Bottel Hansen, ved varselseddel av 9.aug.1698 i rette fordret Nils Jensen Sørgefoss, for han skal ha merket og seg anmastet en andel sagtømmer, som skal være hugget i citantens skog, og at det skal være skjedd både uten hans, såvelsom leilendingen Nils Røsbys videnskap, vilje og tillatelse.

Item stevnet Nils Røsby til at gjøre sin sannferdige tilstand og forklaring om det skjedd med hans vilje og videnskap.

Den innstevnte Nils Jensen møtte selv i rette, og svarte til den første post i stevningen, at citanten bør ham overbevise det han har bemektiget seg noe av hans tømmer.

Til den annen post svarte han imot det som foregives, at Nils Jensen skulle ha tvunget hans Landbonde Nils Røsby på tinget til at inngå forlikning med ham, det vil Nils Jensen med vicesorenkriveren monsr.Christian Müllers protokoll bevise, at Nils Røsby selv tilbød ham forlikelsen på tinget.

For det tredje sa han seg at kunne bevise med hans salige husbondes hånd, at han hadde befaling av ham til at anamme samme tømmer uti hans gjelds betaling.

For det fjerde formener han at efterdi hans husbond hadde gjort leilendingen forstrekning førenn Nils Iversen fikk godset, at han derfor burde være tømmeret nærmest uti sin betaling fremfor noen annen.

For det femte sier han at Nils Røsby har i sterboet efter hans salige husbond, gjort avregning om samme tømmer og ham godtgjort efter forening.

Og ble så av Nils Jensen inngiven en beskrivelse av vicesoren-skriveren monsr. Christian Müller, dat.5.juli 1698, angående en forlikning på tinget mellem Nils Jensen og Nils Røsby, angående det forskrevne tømmer. Videre fremla han sin salige husbond Eggert Stochflets missive og befaling til at anamme samme tømmer, dat.4.april 1698.

Ble så av Nils Røsby anvist hans avregningsbok i salig Eggert Stochflets sterbo, dat.3.okt.1695, hvorefter han befinnes da S.171 b. at bli skyldig 3 rdl.3 ort. Og for det øvrige han var skyldig, sier han ble ham godtgjort uti de ti tylter tømmer som av Nils Jensen anammet, og er det samme tømmer som nu omtvistet, efter fornevnte Nils Røsbys beretning. Og ble ham samme bok igjen levert.

Bottel Hansen på sin husbond Nils Iversens vegne, formener og påstår, at Nils Jensen Sørgefoss bør efter stevnings innhold for formastelse efter loven at bøte, samt prosessens omkostning at erstatte. Og derpå begjærte dom.

Saken er opptagen til 14.desember nestkommende.

Bottel Hansen på sin husbond Sr.Nils Iversens vegne, i rette fordret Peder Knutsen Tranby for 16 daler 1 ort 16 skilling. Møtte selv i rette og sa seg ei at ha fått noen avregning. Item fordrer han ham desforuten for treårs landskyld. Hvorfor saken er forfløtt til nestkommende 14.desember.

Belangende den fra 12.juli oppsatte sak mellem monsr.Christian Müller og de Tandbergs samt Hesselbergs folk, ble saken opptagen til 14.desember nestkommende.

Monsr. Jørgen Nilsen av Bragernes efter inngiven varselseddel dat.29.okt.1698, i rette fordret Søren Jemt ved Hønefoss for gjeld. Søren møtte ikke, og saken er opptagen til neste alminnelige saketing efter jul.

ALMINNELIG SAKETING PÅ GOMNES TINGSTUE I HOLE

16.november 1698.

Var overværendes voris gunstige hr.amtmann, velb.Paul Glud, ko.ma.fogd Sr.Lars Tønder, samt efterskrevne lagrettesmenn: Peder Svarstad, Kristoffer Nilsen Gomnes, Knut Pjåka, Jens Hansen Moe, Nils Bjørke, Anders Horum, Peder Løken og Torger Øvreby.

Er da tinglyst efterskrevne breve:

1. Nils Lårviks skjøte av Tron Clausen på den plass Lårvik, skylder to skinn, dat.17.aug.1698.
2. Sr.Peder Sørensens skjøte av Ole Kristensen Moe på et skippund tunge i Hundstad med bygsel over en halvpart i gården, dat. dat.31.mai 1698.
3. Torkel Olsen Havnors obligation og pantebrev av Ole Olsen Opsal på 40 rdl.2 ort 4 skilling. Derfor ham pantsatt all hans eigende middel og løsøre, dat.31.okt.1698.
- S.172 a. 4. Erik Olsen Deli lot tinglyse sitt adkomstbrev på halvannet skippund i Deli av Nils Eriksen Huseby på Hede-
marken, dat.30.mars 1696.
5. Jacob Lut lot tinglyse et pantebrevs fornyelse av Maren Jensdatter og hennes to sønner, på salig Jens Mattisen Sasses huse og våning i Domholt, dat.12.nov.1697.

Ko.ma.forrige lieutenant monsr.Anders Bron, ved Anders Bjørnstad lot inngi sin varselseddel dat.12.okt., ved hvilken han hitstevnet Sr.Claus Worm i Christiania for den gård Horum, han bemelte Anders Bron avkjøpt, formedelst kjøpepenger - 300 rdl.- ei til forsagde tid betalt. Inngav derhos Sr.Claus

Worms til Anders Bron utstedte obligation på 300 rdl til Michaeli 1696 at betale, dat.12.des.1695.

Hr.captain Petter Bron ved Gudbrand Hansen Horum, lot inngi sitt skjøte av lieutenant Anders Bron på den plass Hungerholt, dat.4. 9br.1693. Derimot inngav Anders Bjørnstad en missive, som P.Bron skal ha Anders Brons kjæreste tilskreven, angående samme plass Hungerholt, dat.24.mars 1694.

På vederparten Sr.Claus Worms vegne, møtte i rette hans sønn Nicolay Worm, og i rette produserte sin faders contrastevning over fornevnte Anders Bron for vanhjemmel(?) til endel uti Horum med samt Hungerholt, dat.31.okt.1698. Videre fremla han Anders Brons til Sr.Claus Worm utstedte skjøte på den gård Horum og Hungerholt, dat.10.des.1694. Saken er oppsatt til 19.des.førstkommende.

Monsr.Bent Holst i rette fordret Ragnil Horum på salig Tosten Paulsens vegne for resterende landskyld av tre fjerding i Horum, bedragende til 17 rdl.2 ort 16 skilling. Ragnil Horum vedgikk gjelden, men de 4 rdl.1 ort 16 skilling som derforuten for dens misbetaling, den fjerdepart forhøyelse, formener hun at bør være forskånet for, efterdi hun årlig betalt des odelsskatt og rostjeneste, såvelsom og endel efter hånden på landskylden avlagt, Hvilket også eragtes billig, at hun som en fattig enke for samme forhøyelse forskånes. Men det øvrige resterende er hun tilfunden innen 15 dager at betale, med 3 ort i omkostning.

S.172 b. Ko.ma.fogd Sr.Lars Tønder på hospitalforstanderen monsr.Lars Stubs vegne, i rette fordret Gudbrand Hansen Horum for resterende landskyld av 5 fjerding i Horum for det år 1697.

Gudbrand Hansen møtte og gjorde sin undskyldning og sa, at han ikke visste at han skulle betale samme landskyld til hospitalforstanderen, efterdi han alltid tilforn har ytt og betalt den til en presteenke på Bragernes, nemlig Dorte

Villemsdatter, og ikke fikk bud derom fra ham føre enn forleden vinter ved markedstid. Formente seg derfor bør være forskånet for den fjerdedels forhøyelse. Hvilket også for billig eragtes. Men den resterende landskyld bør han betale innen 15 dager etter samme års (1697) capittels takst, item 2 ort i omkostning.

Ko.ma.fogd i rette fordret Karl Kauserud, for han skal ha stukket Peder Pjåkerud med kniv. Peder Pjåkerud beklaget seg nu selv for retten, at Karl Kauserud forleden vinter stakk ham i brystet med kniv, så og i hodet og i akselen. Hvorom han nu fremviste et arr i sitt bryst og et i sin tinning. Sa at han lang tid var sengeliggende av samme skade. Karl Kauserud møtte selv i rette, og benektet ikke at ha utgivet samme knivsting. Men sa det skjedde av nødverge, eftersom Peder Pjåkerud først gav ham tre øreslag, og ble av ham og Dominikus Glasmester med hugg og slag overfallen. Ko.ma.fogd Sr.Tønder mente at Karl Kauserud for sådan adferd og knivsting bør lide og straffes etter loven. Hvorfor han er tilfunden at pleie sine bøter etter lovens sjette boks 7.capt. 16.art., nemlig tredsinde femten lodd sølv, som innen 15 dager bør utredes, eller ved adferd etter loven at utsøkes.

Henrik Nilsen av Bragernes hitstevnet efterskrevne bønder og almue for restans og gjeld til ham skyldig:

Karl Kauserud for 2-3-14. Vedgikk gjelden.

Knut Pjåka for 9-2-1. Vedgikk gjelden.

Knut Toresen Stiksrud skyldig 35 rdl.10 1/2 skilling.

Vedgikk det var riktig, men de 27 rdl. som kreves ham for hans formann Engebret Eriksens gjeld, sa han seg ei at kunne tilsvare.

Harald Toresen Stiksrud skyldig 42-1-18. Dog derforuten tvistes om tre tylter spirer for 18 daler og bjelker for 1 daler, som han sier for åtte eller ni år siden at ha levert til Erik Hansen i Vikersund. Hvilket Henrik Nilsen ei gestendiger. Oppsatt til 19.desember.

Knut Berggården kreves for 10-0-9. På hans vegne svarte Nils Bjørke, at han gjelden vedgikk.

Hans Berggården skyldig 2-1-11 1/2. Peder Svarstad sa at han gjelden vedgikk.

Ole Vesetrud skyldig 23-2-16. På hans vegne svarte Nils Bjørke at han gjelden vedgikk.

Mads Burud 5-2-18. Vedgikk gjelden.

Ole Olsen Nakkerud skyldig 71-2-19. Vedgikk gjelden.

Halvor Svendsen Horum skyldig 2-1-0. På hans vegne svarte Peder Svarstad at han vedgikk gjelden.

Nok finnes en stor del uti stevningen innført, som nu ei møter tilstede, hvilke er forelagt at møte den 19. desember førstkommende.

OPSETTELSESTING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV

14. desember 1698.

Lagrette: Nils Hverven, Halvor Bråk, Helge Alme, Peder H..en, Anders Karlsrud, Ole Hallingby, Tosten Modalen og Levord Sessrud.

Hosværende bygdelenmannen Peder Rasmussen Rå.

Monsr. Christian Tommesen på voris gunstige hr. amtmanns vegne, lot opplese korntaksten på landskyld og tiende for dette år 1698, dat. 12. 9br. 1698.

Hr. captain Petter Bron i den oppsatte sak imot hr. captain Bernfelt, begjærte dom.

Vederparten captain Bernfelt møtte selv i rette, og produserte en attest av velbårne hr. oberste Brochenhuus, angående hans reise til Skedsmo sogn, som sier at være skjedd efter hans ordre, dat. 29. 9br. 1698.

Derimot foregav capt. Bron at han på samme reise holt captain Bernfelt fri hesteleie og fortæring, hvilket Bernfelt ei heller så synderlig benektet, men pretenderede for hans umake og tidsspille at burde restitueres.

Da captain Bernholt vedgår at være skyldig til hr.captain Bron de fordrende 15-3-16, og hans fordrende avkortning for hans reiser til Christiania og Skedsmo ikke kan vorde ham godtgjort, så er han tilfunden at betale de 15-3-16 til captain Peter Bron innen 15 dager.

Hr.captain Petter Bron igjen i rette fordret den fra 15. 9br. oppsatte sak imot Ole Jonsen Vågård for 20 riksdaler han sier ham forstrakt. Hvorom han fremviste sin tegnebok, hvori finnes innført med Ole Jonsens hånds undertegnelse, at ha bekommet for det siste halve år 1696 = 20 daler, hvorfor han kviterer og takker hr.captain for god betaling.

Ole Jonsen Vågård møtte selv i rette, og inngav sitt skriftlige innlegg dat.idag, hvoruti han samme fordrende 20 rdl. ganske benekter og fragår, og sier seg aldeles intet til captain Bron skyldig.

Captain Bron fordret dom.

Da efterdi Ole Vågård ganske benekter noe til hr.captain Bron at være skyldig, og ingen annen bevis til denne fordring i rette føres enn fornevnte tegnebok, og som det deruti med Ole Vågårds hånds underskrift finnes skreven om de 20 rdl., melder allene som en kvittering og takk for god betaling, og ei benevnes som noen av Ole skyldige gjeld, altså vites ikke at kan Ole Vågård tilkjenne noe derefter at betale.

Sr.Nils Iversen av Bragernes ved sin tjener og sagfogd Bottel Hansen, lot fordre dom i den oppsatte sak mot Nils Jensen Sørgefoss, som også møtte selv tilstede i rette, og formente at Nils Iversen for denne påførte prosess burde erstatte ham kost og tæring.

Bottel Hansen refererte seg til forrige påstand.

Herom er således dømt: Såsom den innstevnte Nils Jensen har i rette produsert sin husbands, salig Eggert Stochflets absotut order og befal til at anamme av Nils Røsby dette omtvistige tømmer, hvoruti den salige mann enn videre formelder, at dersom Nils Iversen vil siden ha noe at pretendere, kan

S.174 a. han søke ham derfor. Hvorfor Nils Jensen som ikkun en tjener efter sin husbonds order til samme tømmer anammelse, for denne Sr.Nils Iversens søkning og tiltale befries, Og hvis Sr.Nils Iversen i des måte kan ha med rette at pretendere, har han sin regress til salig Eggert Stochflets arvinger.

Bottel Hansen på sin husbond Nils Iversens vegne, efter oppsettelse fra nestleden 15. 9br. fordret dom over Peder Tranby for gjeld.

Peder Tranby fremla sin regningsbok, hvorefter han finnes skyldig 16-1-16.

Så er han tilfunden at betale gjelden til Sr.Nils Iversen innen 15 dager med 1 rdl. i omkostning.

Bygdelensmannen Peder Rasmussen Rå efter hr.vicelagmann Nils Jacobsen Schmits skriftlige begjæring, på rektor mag.Eilert Hirnklaus vegne, i rette fordret Nils Knestang for tømmer og tilfang efter loven at føre, på den hans forrige påboende og avbrente gård Hval, med des omkostningers erstatning. Nils Knestang møtte selv i rette, og beklaget samme store ulykke og ildebrann, som skjedde i hans fraværelse da han var i byen hos sin landherre, som skjedde dagen før korsmessedag om våren 1692.

Hvoruti all hans middel og husgeråd, korn og for, undtagen hester og fe som ble berget, (gikk med). Så han av des årsak ei videre kunne bruke eller så gården, dog han før ildebrannen hadde mest oppbrøtt åkeren og gjort gjerdes- og risgården ferdig.

Forklarte derhos at samme ulykkelige ildebrann ei skjedde av hans eller hans folks uaktsomhet eller deres ild, men ifra en husmann som bodde på Nordre Hvals eiger, som begge gårder ganske avbrente. Såsom først husmannsstuen, så Nørdre Hval og så Søndre Hval, alt uti en il og hast uti en sterk storm, som gikk fra norden og like over alle husene. Hvilket både lagrettet og tilstedeværende almue sa seg vitterlig at således passert og tilgåen.

Da efter slik tilfelle vites ikke at kan tilfinne Nils Knestang at svare eller innstå den pretenderende bygnings-tømmers tilførsel og bekostning, efterdi det ei kommen av hans ild eller hans eller hans folks uaktsomhet, men av fremmed ildebrann, så han derfor i armod er geråden. Men for rett og billigt eragtet at han derfor bør være fri og forskånet.

Lisbet, salig Anders Jacobsens av Bragerne, ved Peder Rasmussen i rette fordret Jon Gundersen Borger for 23 1/2 rdl. 4 skilling, han skulle være skyldig til hennes salige sønn, S.174 b. Anders Andersen, efter derom inngivne varselseddel, dat.12.okt.1698, samt kravseddel dat.3. 9br.1698.

På den innstevnte Jon Borgers vegne møtte Jesper Gregersen og inngav hans skriftlige innlegg, hvoruti han gjelden ganske fragår og benekter.

Så er saken opptagen med laugdags forelegg til neste alminnelige saketing over jul.

Belangende den oppsatte sak mellem monsr.Christian Müller og monsr.Tron Clausen som citanter på den ene side, og Tandbergs og Hesselbergs besittere på den annen side, da fremstilte seg nu partene, såsom monsr.Christian Müller på egne og på Tron Clausens vegne, og på salig Anders Jørgensen Tandbergs arvingers vegne, Jacob Klodt, så og Siver Tandberg i egen person.

Hvilke ble således i vennlighet om samme sak forlikte, at det skal være og bli Hønens besittere ubehindret, at nyte deres hestebeite, fedrift samt staur- og skevedhugst i Tandbergmoen, og til brenneved og ".æger"(?) nedenfor bakken på østsiden almannveien. Men på vestsiden av almannveien at følge Vestre Hønen som har vært av gammelt.

Men bråtehugst angående, gjordes ei noen pretentioner eller tillatelse i fornevnte Tandbergmoen.

Hvilken forlikning som forbemelt, de for deres personer nu her for retten med hånderbånd bekrøftet.

Hans Andersen Paus ved Peder Rasmussen Rå efter inngiven seddel dat.31.okt.1698, i rette søkte Søren Jempt ved Hønefoss, for hans myndlings, nemlig Hans Johansens sønns arv efter sin mormoder Dorte Jemptis, som Søren Jempt inne hos seg haver, og ei fra seg til ham som formynder villet levere.

Samme varselseddel som fra nest alminnelige saketing hit til forfløtt, finnes av Søren Jempt selv påskreven at være anvist 31.okt.1698.

Nok fremla han Hans Andersens missive til Søren Jempt med Sørenes påskrevne svar den 7.mai, at han ville samme arv fra seg levere.

Søren Jempt møtte ei tilstede, men Tord Christensen sa, at han formedelst svakhet og et tilfæld uti sitt øye ei kunne møte. Hvorfor ham laugdag forelagt at møte til neste alminnelige saketing med det efter hans salige moder Dorte Jemtes forfattede skiftebrev til sakens opplysning.

Efterskrevne er tilnevnt til lagrettesmenn at betjene retten uti nest tilkommende år 1699:

Paul Andersen Vaker, Peder Sundby, Harald Støveren, Erik Knestang, Søren Midt-Lo, Torkel Snodalen, Engebret Høggaug og Peder Lindeli.

S.175 a. OPPSETTELSESTING PÅ GOMNES TINGSTUE I HOLE

19.desember 1698.

Lagrette: Lars Onsaker, Peder Svarstad, Kristoffer Nilsen Gomnes, Jens Hansen Moe, Gudbrand Løken, Nils Bjørke, Rasmus Gomnes og Knut Pjåka.

Hvor da monsr.Christian Tommesen på amtmannens vegne, lot opplese korntaksten på landskyld og tiende for dette år 1698, dat.12. 9br.1698.

Gudbrand Olsen Fjeld tilsto efter tilspørgelse at være skyldig til Christian Tommesen 24 riksdaler, foruten 6 riksdaler som han for ham godsagt til Abraham Reggertsen. Hvorfor han Christian Tommesen har pantsatt all hans eigende midler inntil samme 30 rdl. vorder klarert og betalt.

Belangende den fra nestleden 16. 9br. oppsatte sak imellem forrige lieutenant Anders Bron, som nu personlig møtte i rette, på den ene side, og Claus Worm av Christiania på den annen side, på hvis vegne nu møtte hans fullmektig Jørgen Bugge, og inngav et skriftlig innlegg fra Sr.Worm, dat.16.hujus. Captain Petter Brun møtte også selv i rette, og sa han hadde kjøpt Hungerholt efter hans skjøtes utvisning, og at han betalte Anders Bron derfor 37 rdl., og erbød seg ved sin ed at kunne bekrefte at han ham derfor betalt.

Hvorimot Anders Bron også erbød seg at ville ved sin ed bekrefte, at han ingen betaling derfor har bekommet.

Men som Anders Bron uti sitt til ham utstedte skjøte sier og bekjenner at captainen har derfor betalt ham minste skilling med den meste, som i deres kjøp kom, så ble ingen av dem admitteret til ed.

Dog omsider på ombedelse, lot hr.captain Petter Bron seg derom med Anders Bron således forene, at han avsto all sin rett og pretention som han kunne ha til Hungerholt efter hans av Anders Bron erholdne skjøte. Så begjærte han ei heller mere av Anders Bron til vederlag av des kjøpepenge enn 20 rdl., som Anders Bron belovet ham samme 20 rdl. at svare, hvilket de således for retten med håndtak bekreftet.

Partene avvartet dom.

Da efter dene saks leilighet er således for retten dømt: Såsom først angående det som Anders Bron påstår, at Sr.Claus Worm igjen skulle fravike gården Horum for ham, så vites ikke med rette efter loven bifalles, at han noen lovlig adgang eller rett til sådan pretention kan have, efterdi Sr. S.175 b. Claus Worm derimot i rette produserte et skjøte og adkomst av Anders Bron derpå, dat.10.des.1694, som formelder at han derfor av Sr.Claus Worm anammet fyldeste verd og nøyaktig betaling.

Hva seg belanger det Anders Bron uti sitt innlegg preten-
derer de 300 rdl. fyldeste betaling efter Sr.Worms til ham
utstedte obligation, med 10 daler i omkostning, eller gården
Horum i samme stand og hevd som han av ham bekom etc.

Men såsom samme Sr.Worms til Anders Bron utstedte obligation
dat.12.des.1695 er et år yngre enn fornevnte skjøte, og
ei meldes i obligationen at des summa entstår av av forskrevne
gårds kjøp, og ei forbunden eller forpliktet for denne det
at svare, altså er des søkning og påtale remitteret til
Sr.Claus Worms rette verneting.

Belangende Sr.Claus Worms contrastevning mot Anders Bron
for mishjemmel til endel som skjøtet ommelder og pålyder,
såsom først den "stang jord" i Vekkeren, hvilken Anders Bron
uti sitt innlegg foregiver at være ennu i hans verge og
det hittil brukt, tillike med Hungerholt efter Sr.Worms
og hans kjærestes løfte og tilsagn, dernest om odels og
åseteretten til Horum etc.

Da som Anders Bron uti sitt utgivne skjøte forplikter seg
at dersom gården Horum eller noe des tilliggelser, samt
odels og åseteretten skulle vorde Sr.Claus Worm, formedelst
hans og hans arvingers vanhjemmels brist, ifravunden, da
det skadesløs at restituere etc.

Men som ei bevises eller forklares noe derav ved lov og
dom at være fravunden, så kan ei heller nu derom noe kjennes
eller dømmes.

Hva seg videre belanger den post om hr.captain Petter Brons
av Anders Bron bekomne skjøte på den plass Hungerholt, så
er nu samme post her for retten dem imellem debatteret, så
hr.captain Bron har avstått sin kjøpsrett og pretention
til samme plass. Så samme kjøp og skjøte nu ei kan gjøre
Sr.Claus Worm noen hinder eller forfang, at han jo nyte
og følge den plass Hungerholt tillike med gården Horum
efter hans skjøte og hjemmels kraft.

Prosessens omkostning oppheves på begge sider.

Henrik Nilsen Moss av Bragernes ved Christen Christensen
Domholt, efter oppsettelse fra nestleden 16. 9br., i rette
fordret endel av sine debitorer, som da ei møtte i rette,
nemlig:

Anders Bye fordres for 54 rdl.17 skilling. På hans vegne svarte lensmannen Tosten Bye at Anders vedgår samme gjeld, undtagen 12 rdl. Blir så til rest 42-0-17.

Hans Frøoug (Frøhaug) fordres for 59-2-21. På hans vegne svarte Tosten Bye og inngav hans regningsbok, hvorefter han skulle være skyldig 54-1-9. Sa at han samme gjeld vedgår undtagen 12 daler. Blir da til rest 42-1-9.

Engebret Ullern lot ved Tosten Bye innlevere sin regningsbok, hvorefter han finnes skyldig 21-3-16.

S.176 a. Henrik Ullern lot ved Tosten Bye innlevere sin regningsbok, hvor han finnes skyldig 18-0-18.

Jørgen Fjeld fordres for 6-2.8. På hans vegne svarte Knut Pjåka at han gjelden vedgår.

Gudbrand Fjeld innleverte sin regningsbok, hvor han finnes skyldig 30-2-14.

Knut Børgesen Leine 1-2-0. Tosten Bye og Peder Svarstad foregav, at den tid de stevnet ham, da vedgikk han samme gjeld.

Håvord Skamarken 7-3-18. Stevnevitnene Tosten Bye og Peder Svarstad tilsto at han gjelden vedgikk.

Ole Opsal 5-3-1 1/2. Stevnevitnene tilsto at han gjelden vedgikk.

Nils Ertelien 1-0-12. Vedgikk gjelden.

Christen Christensen på Henrik Nilsens vegne begjærte dom. Han protesterte mot Anders Byes og Hans Frøougs foregivende og påstand om de 12 rdl. som hver av dem vil føre seg til avkortning.

Desligeste Harald Toresen Stiksrud som på seneste ting ble forelagt at gjøre bevislig sin foregivende om de spirer og bjelker for 19 daler, han har sagt seg at ha levert, og nu hverken møter eller lar svare videre dertil. Formener derfor at han samme 19 rdl. tillike med de øvrige 42-1-18 bør svare og betale. Var begjærende dom.

Så er alle forskrevne debitorer, såvelsom de til nestleden ting 16.nov. finnes innført og gjelden vedgikk at være riktig, hermed tilfunden samme skyldige gjeld til Henrik Nilsen at svare innen 15 dager, med samt 4 skilling av hver daler i omkostning.

Så er og Harald Toresen Stiksruds underlige adferd tilfunden at betale de 19 rdl. som han foregav at ha levert spirer og bjelker for, og til sådan hans forebringende ei føres noen bevislighet for.

Men hva seg angår de 24 rdl. som Anders Bye og Hans Frøoug påstår seg til avkortning, hver des halve part, så kunne nu ei noe derom enten til eller fra kjennes, før derom nærmere riktighet og forklaring fra Henrik Nilsen selv derom kan innkomme.

Efterskrevne er tilnevnt til lagrettesmenn at betjene retten uti tilkommende år 1699:

Ole Nakkerud, Ole Vesetrud. Ole Gomnes, Erik Deli. Ole Hansen Gjesvold, Tolle Gjesvold, Hågen Rud og Anders Bye.

Det gamle Aar vi hermed Ende,
Gud os fremdeles sin Naade sende.

Tillegg.

Fra tingbok nr.34 har Erling Bjørke referet et par saker som gjelder året 1698:

S.206 b. Den 5.juli 1698 var Engebret Høggaug stevnet for gjeld til Gregers Mortensen, 13 rdl.3 ort 1 skilling Paul Oppegård var stevnet for 21-1-12, men hadde motregning. Vebjørn Narverud stevnet for 10-3-16.

Ole Kjos stevnet for 2-3-9. Betalte for retten.

Klemet Hovland påsin stefars vegne stevnet for 6-3-6.

Paul Olde befinnes å ha til gode.

Gudbrand Halkinrud stevnes for 14-2-21.

Nils Røsby vedgikk 42-3-7. Men de 19-0-16 som i boken er tilført for hans far, nekter han å ha samtykt.

Gaute Sørsdal stevnes for 10-0-1.

Nils Jensen Sørgefoss på Annichen Huus's vegne, hadde ved stevnevitnene Gudbrand Halkinrud og Klemet Hovland hitstevnet Hans Flaskerud at møte og forklare, om ikke hans sønn Nils Røsby har lovet å betale sin fars gjeld.

Nils Røsby møtte på sin fars vegne, og tilbød seg på hans vegne å betale den halve gjeld.

S.204a.

ALMINNELIG SAKETING PÅ GOMNES TINGSTUE I HOLE PRESTEGJELD
26.februar 1698.

Overværende lagrettesmennene Tørgen Øverby, Gudbrand Løken, Nils Bjørke, Anders Horum, Siver Gomnes, Knut Pjåka, Peder Svarstad og Jens Hansen Moe. Var og tilstede lensmannen Tosten Johansen Svarstad.

For retten fremstilte seg høyedle og velbårne hr.oberste Brochenhus, tillike hans fullmektig Peder Pedersen Smidt, som inngav en skriftlig stevneseddel, hvorved han innstevner forrige lietenant Anders Brun og kjæreste med flere, til at vedstå hvis tilforn for retten er bekreftet, og samme ved ed at stadfeste.

Samt capitaine Peter Brun samme vitne at påhøre med videre efter des utvisning av dato Christiania 4.febr.1698.

Nok fremla velermelte hr.oberstes fullmektig en stevning over Anders Jørgensen Tandberg at møte og tilstå hva han i denne sak er vitterlig, av 9.febr.1698.

Imidlertid at samme skulle oppleses, begjærte hr.capitaine Brun at noen dokumenter som han fremla på bordet, måtte oppleses. Tok han sine breve igjen og kastet dem på atter tingbordet. Klaget for lagrettet og skjød det til vitne S.204b. at han ikke først fikk opplese sine breve. Og gikk dermed sin vei ut gjennom døren og kjørte et stykke bort. Oberstens fullmektig proponerede, at såsom capitaine Peter Brun hadde allerede avsondret seg fra retten, og ei ervist den lydighet han retten og lovgiveren efter loven skyldig er, så ville hr.oberst ha seg forbeholden sådan beskikkelighet sine steder at påtale.

Begjærte allene uten videre inngivende dette av retten beskreven.

ÅSTEDSSAK PÅ HEIREN PÅ TYRISTRANDEN 20.juni 1698.

Overværende efterskrevne lagrettesmenn av Norderhov prestegjeld: Svend Hverven, Ole Gagnum og Arne Veisten, samt av Hole gjeld: Ole Nakkerud, Ole Vesetrud og Ole Opsal, samt lensmannen Tosten Johansen Svarstad.

Hvor da sr.Jacob Luth fremla en stevneseddel av 11.mai 1698, hvorved han har latt innstevne Tore Breien og Ole Veholt for ulovlig åvirke i Heiren og Hove (Håvi) marker, for arresters brytelse, for tømmer borttagelse fra hannem og sine landbønder, samt for tiltager frihet i elven etc.

Stevnevitnene Halvor Rasmussen og Mattis Sax avhjemlede ved ed, at de innstevnte var lovligen stevnet som varselseddelen påskrift utviser.

Den innstevnte Tor Breien møtte og fremla en Høyesteretts stevning, datert Hauniæ den 3. juni 1698, hvorved han et consort. innstevner Oberhofretten tillike med lagmannen, formedelst de henvises ved deres avsagte domme til en ny og kostbar prosess, og for tildømte omkostning etc. Samt Sr. Jacob Luth som hovedcontrapart angående en tvistighet om Breien og Håvi eiedeler, med påstand at samme stevning befrir ham og Ole Veholt for saken inntil Høyesteretts dom er fallen.

Nok stevner Jacob Luth Ole Veholt og Tor Breien at de bør stille caution før Høyesteretts dom går, samt at entholde seg fra videre skogbruk i omtvistede skoge til sakens utdrag, av 11. juni 1698.

Derpå fremla Sr. Jacob Luth sitt innlegg datert idag av 9 poster.

Til den 2. post inngav citanten fogden Sr. tønders arrest av 16. april 1698.

Til den 3. post begjærte citanten at innføres, det Tor Breien bekjente her for retten, at han ikke tok av de 2 1/2 tylter påstevnte spirer mer enn 1 1/2 tylt.

Ole Opsal beklagede seg at ha hugget for ungefær 3 år siden S.205a. digt ovenfor "holet" ut med Åklangsbekken felding til 20 tylter sagtømmer, som Tor Breien og Ole Veholt tok fra hannem, hvilket var hugget Sr. Luth til hånde.

Hans Skamarken tilsto at ha opphugget for 2 år siden noen tylter av samme felding for Tor Breien.

Dernest fremla citanten en arrest av 18. april 1697, som Gudbrand Hollerud og Hans Frøou (Frøhaug) nu for retten vedgår at ha forrettet.

Endeligen for at bevise at de inciterede har violeret arresten, inngav citanten ennu 2de arrester, den ene av 18., den annen av 19. februar 1698, såvelsom en lagmanns avsigt av 15. september 1696, og en oberhofretts dom av 21. mars 1698.

Videre ble ei inngivet.

Som Ole Veholt ikke møter personlig i rette, er hannem med citantens consents forelagt til førstkommende 11. juli seg på Gomnes tillike med Tor Breien at innfinne, til hvilket tingsted saken er henfløtt til endelig kjennelse.

Og som Tor Breien seg efter noen tids forløp har absentered seg fra retten, synes nødvendig at dette forkynnes for de vedkommende, på det de seg ikke med uvitenhet skal ekvipere.

S.206a.

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV
5.juli 1698.

Overværernde disse lagrettesmenn: Halvor Bråk, Peder Hønen, Helge Alme, Ole Hallingby, Ole Ve, Levord Sessrud, Tosten Modal og Nils Hverven, samt lensmannen Peder Rasmussen og fogden Sr.Tønder.

Ble publisert Hans maj.forordning om skattenes påbud for anno 1698, dat.26.mai 1698.

Ble så tinglyst en transport på Sinchler sag i Hønefossen til Jan von Cappeln av 24.mai 1698.

Kristen Lies pantebrev til mag.Jonas Ramus på 7 kjør, av 22.september 1697.

Eggert Stochflets skjøte til Helge Berg og Ole Helgesen Hallingby på 1 skinn i Øere (Aure) i Soknedalen av 10.mars 1698.

Peder Tomassen Asks pantebrev på 1 fjerding tunge i Ask til Sr.Jørgen Larsen Hønen av 27.november 1697.

Anders Siverson Krakstads bygselseddel på 1 skippund i Krakstad av 18.februar 1698.

Sr.Treschovs skjøte til Ole Helgesen på den plass Hallingby under Nordre Semmen, av 21.juni 1698.

Item

Hans Larsen Nøklebys skjøte til Amund Rognerud på 5 1/2 fjerding i Semmen, dat.8.mars 1697.

Cort Brun på Sr.Mads Jensens vegne innstevnet endel bønder for gjeld, de hannem på Sr.Gregers Mortensens vegne skyldig. Hvilken gjeld hannem transportert, såsom: Engebret Høghaug, som befinnes ikke efter bok mere skyldig enn 13-3-19.

Paul Oppegården befinnes skyldig iligemåde 21-1-12. Beroper seg på at bevise med Gregers Mortensens sagfogd Botolf Hansen, at ha avbetalt gjelden til 6 rdl.

Vebjørn Narverud vedgår 10-3-16.

Ole Kjos betalte for retten 2-3-9.

Klemet Hovland betalte på sin stefaders vegne 6-3-6.

Paul Olde befinnes efter seddel at ha at fordre, og nekter aldeles gjelden inntil avregning skjer.

Gudbrand Halkindrud vedgikk 14-2-21.

Nils Røsby vedgikk 42-3-7. Men de 19 rdl 16 sk. i boken tilført på sin faders vegne, sier han ikke at ha samtykt, men imot hans vilje og vitenskap innført. Og påstår ikke noe på sin faders vegne at betale.

Gaute Sørsdal vedgikk efter seddel 10-0-1.

Som det behøres at sakens beskaffenhet andregis hr.amtmann Glud, er saken opptagen til den 25.hujus. Desimellem vil Seigr. Mads Jensen for velbem.te hr.amtmann fremvise sin kravs riktighet, og til samme tid innhente tilstrekkelig

svar. Til samme tid forelegges de skyldige seg at innfinne.

Guttorm Larsen av Valdres har innstevnet Harald Nedre Lindelien formedelst han efter avsigelse ikke vil fravike hans eiende gård Lindelien, såsom han selv husvill og den herefter akter at bebo.

Lot ved Sr.Christian Tommesen fremlegge sin adkomst til samme gods, dat.24.oktober 1696. Og påstår at han samme gård efter den før jul gjorde oppsigelse bør være nærmest at bebo, samt at følge des avgrøde for inneværende år, og han straks derfra at fløtte.

Innstevnte Harald Lindelien møtte i rette. Tilbød citanten sine utlagte penge igjen. Sa seg en rødningsmann til gården, og formente derfor at være nærmest til dens beboelse.

Inngav en supplik av 1.febr.1698.

Citanten avla sin ed at han var husvill, og at han selv ville bebo gården. Begjærte dom og omkostning.

Saken er opptagen til nestkommende 25.hujus.

Nils Jensen Sørgefoss på sin prinsipalinne Annichen Huus' vegne har ved stevnevitner Gudbrand Halkindrud og Klemet Hovland latt citere Hans Flaskerud at møte, og ved ed forklare om hans sønn Nils Røsby ikke har lovet at betale sin faders gjeld. han henne skyldig.

Nils Røsby møtte som var stevnet for 24 rdl 16 sk. Tilsto på egne vegne ikke at være mere skyldig enn 2 1/2 rdl. Men på sin faders vegne at svare, hadde han aldri lovet, og derfor ei pliktig at svare hans gjeld.

Stevnevitnene avhjemlet deres varsel ved ed, og tilsto at hans sønn Nils Røsby hadde lovet at svare hans gjeld.

Nils Jensen begjærte at det tømmer som han har latt arrestere og nu på Liusehengslet (Lysehengslet) beliggende, kunne til sakens utdrag sequesteres.

Hans Flaskeruds sønn tilbød seg at betale den halve gjeld på sin faders vegne for trette og klanders skyld.

Hans Flaskerud er forelagt til den 25. at møte.

Derefter ble Nils Jensen forenet med Nils Røsby, at han skal gi Nils Jensen 19 tylter døgtig sagtømmer, hvorav 16 tylter S.207a. på hengslet er beliggende, og resten til ad åre skal leveres.

Efterskrevne er innstevnet av fogden for leiermål, nemlig: Østen Larsen for ektebøter.

Item Anders Olßen Gundersby.

Item for løst leiermål Gregers Jensen med Ide Jeremiasdatter. Mari, tilholdende hos Paul Pedersen, med en soldat som er commenderet, dvs Tomas Pedersen.

Hans Andersen Lo med Marte Pedersdatter. Som ingen stevnede vitner tilstede, vil de varsles til neste ting.

Henrik Trulsen Hønen med Gjertrud Pedersdatter Ekornrud, hvis fader Peder Ekornrud møtte og gestendiget varselen lovlig.

Stevnevitnene Peder Rasmussen, David Smed, Truls Skaugstad og

Nils Knestang avhjemlet deres varsel ved ed, at alle innbemelte er lovlig stevnet for deres bopel. Som ingen av de forberørte møtte, er dennem forelagt til den 25.hujus at comparere.

ALMINNELIG SAKETING PÅ GOMNES TINGSTUE I HOLE 6.juli 1698.

Overværende K.M.fogd Seig.r Lars Tønder, lensmannen Tosten Svarstad, samt disse lagrettesmenn: Nils Bjørke, Peder Svarstad, Johan Fjell, Kritoffer Nilsen Gomnes, Knut Pjåka, Rasmus Gomnes, Gudbrand Løken og Torger Øverby.

Ble publisert Hans Maj.allernådigste skattebrev for inneværende år, av 26.mars 1698.

Monsr.Nils Jacobsen Smidt innstevner Harald Pedersen Sørum for en hest han har skutt ihjel for ham for 4 år siden, idet han skal ha tatt hans pistol av hylsteren og dermed skutt hesten. Iligemåde og stevner faderen Peder Sørum som sin sønns formynder og forsvar.

Inngav en begjæring til mes.r Nils Petersen og Christian Tommesen av 22.juni 1698, med deres derpå skrevne svar om hestens verdi.

Citanten påsto at innstevnede Harald Sørum bør verge seg med sin ed eller lide for vold, item betale ham hesten samt erstatte ham sin omkostning.

Derpå inngav Peder Sørum sitt innlegg av idag.

Som Harald ikke tilstede, legges ham lovdag for seg i retten til førstkommende 27.hujus at innstille.

Monsr.Christian Tommesen ved stevnevitner Tosten Svarstad og Peder ibid. ladet varsle Jens Hansen Moe for 17-3-14, som han beviser med fogdens skattebok på hans vegne i kongelige skatter at ha utlagt. Herfra avgår 2 rdl som han derpå betalt. Blir så den skyldige summa 15 rdl 3 ort 14 skilling. Stevnevitnene, såsom innstevnte Jens Hansen ikke møtte, avhjemlet ved ed at han var lovlig stevnet. Hvorfor saken er forfløtt og hannem laugdag til den 27.hujus forelagt.

Johannes Nøstrud stevner Kristen Kristensen Leine, formedelst han skulle skyldt ham for en rakker, hvorfor han pretenderer revansje efter loven.

På Kristens vegne møtte Jørgen Fjell. Sa at han var tilskikket at høre på prov og begjærer i saken oppsettelse.

Ole Eriksen Evje og Jon Leine vant ved ed, at Kristen kalte Johannes en rakker.

Saken opptages til den 27.hujus, og Kristen forelagt at møte.

Karl Kauserud innstevnet av fogden for ektebøter. Møtte, og belovede på en måned at betale.

Engebret Svarstad iligemåde innstevnet. Møtte og begjærte

dilation for de bøter han er skyldig for begangen leiermål med sin hustru.

Hvilke bør innen måneds utgang at svare til K.M.foged, hver for seg at svare 3-1-12 under execution efter loven.

Rolf Rudsødegård og Lars Lia avhjemlet ved ed, at de hadde lovlig stevnet Ole Kløviken for han kom for tidlig med sin kvinne. Er forelagt til den 27.ut supra at møte.

RETTERGANG PÅ GOMNES TINGSTUE I HOLE 11.juli 1698

i den sak fra sistavvigte 20.juni.

Overvarende de uti folio 204 innførte lagrettesmenn, undtagen Ole Opsal. I hans sted tilnevnt Mads Buru (Bure).

Var og tilstede lensmannen Tosten Svarstad.

Citanten såvelsom Ole Veholt på egne og Tor Breiens vegne møtte for retten. Fremla en til velb.r hr.amtmann gjorde andragende, med derpå deres gunstige resolution av 7.juli 1698, som befaler sakens oppsettelse, formedelst dens besinderlige beskaffenhet, til høsttinget.

Derpå anviste Sr.Luth en granskning i formelte lagmannens dom innført, pag.18, av 4.mars 1696. Og begjærte monsieur Luth at takserer av hva pris enhver deruti innførte sort kan vurderes for.

Da har vi vurdert 1 tylt tømmer, som det kan selges i Skjærdalen for, nemlig 5 ort.

1 tylt 10 palm spirer 6 rdl.

Små bjelker tylden 3 rdl.

12 palm bjelker, støkket 2 ort.

14 palm dito, støkket 1 rdl.

16 palm lodbjelker, støkket 2 rdl.

Er in alles 205 rdl 3 ort.

Derefter vurderte vi den last efter samme pris som den

14.april 1697 av Hover Moe og Peder Torbjørnsen ble efterseet og tilforn i akten innført, beløpene til 48 rdl, hvorav Ole Veholts hugst beløper til 35-2-12, og Tor Breiens 12-1-12.

Mons.r Luth begjærte at der måtte gjøres et overslag hvor meget enhver av de innstevnte burde svare for den åvirkede last, som av fogden Sr.Tønder nest avvigte 16.april er opptalt og takseret.

Da har vi befunden at Ole Veholts åvirkede hugst bedrager seg til 68 rdl 2 ort 8 skilling, og Tor Breiens til 51 rdl 10 skilling.

Videre ble ei inngivet.

Avsagt.

Såsom hovedsaken, som er om åvirket på den tilstevnte åsted Heiren ikke, førenn man endelig erfarer Høyesteretts utfall, hvorpå stevning allerede for oss anvist, kan påkjennes, da beror saken hermed til samme Høyesteretts kjennelse er falden. Og som innstevnte Tor Breien og Ole Veholt beklager seg i deres andragende til velb.r hr.amtmann Glud, at den oppsettelse som allerede skjedd skal drage dem fra deres verneting, og veler.m hr.amtmann Gluds derpå fulgte resolution befaler saken til høstting at prolongeres, da henvises de øvrige påstevnte poster til ordinarie søkning for deres verneting tilkommende høst, så vidt ikke under Høyesteretts

påkjennelse henhører, på det de innstevnte seg ikke videre skal ha at besverge.

OPPSETTELSESTING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV
den 25.juli 1698.

Retten ble betjent uti de fra forrige ting fol.206 innførte lagrettes bivær, undtagen Ole Ve, i hvis sted Mikkel Veksal satt retten. Var og overværende lensmannen Peder Rasmussen samt fogdens fullmektig Lars Hansen.

På Guttorm Larsens vegne møtte i rette Jon Jensen Storøen, og fordret i rette den sak imot Harald Lindelien, og begjærte dom efter forhen gjorde protestationer.

Efter påropelse møtte ingen på Harald Lindeliens vegne, Da er således avsaft.

Såsom Guttorm Larsen med det i akten innførte og lovlig tinglyste skjøte og adkomst til Nedre Lindelien, beviser seg rette jorddrott til efterskrevne gård Lindelien, som og med S.208a. corporlig ed har sandet at være husvill og at han den selv vil bebo, da kan imot lovens 3.boks 13.cap. 1.art. ikke anderledes i denne sak forefinnes, enn Harald Lindelien jo bør røddiggjøre og fraflytte forberørte sin leiegård til første faredag anno 1699, som loven ham i besagde boks 14.cap. 40.vers foreskriver. Og det efterdi han lovlig for..ul(?) som av hans andragende til velb.t hr.amtmann Glud er at fornemme, finnes avsaft.

Hvorimot citanten Guttorm Larsen bør igjengive sin leilending sin feste og førstetage, samt betale ham hvis åbod han har gjort videre på gården, enn ham efter loven er pålagt. Og såsom Harald Pedersen ikke i rette tid er søkt for avgrødens forbrytelse, er den ham for dette år hjemfalden. Og såsom dito Harald Pedersen har herdet seg imot loven og ikke fraflyttet sin leiejord, hvorved citanten er geråden i omkostning, da bør Harald Pedersen og til ovenermelte tid at restituere samme med 4 riksdaler.

Monsr.Cort Brun fordret igjen i rette den sak imot de innstevnte debitorer av Soknedalen, samt fremla hr.amtmanns befaling av 14.juli til sakens foretakelse. Og har men dog igjen efterseet og flitteligen overveiet de i retten inngivne bondebøker, som i seg selv er noe intrikat, og derfor også senest misregnet til, men nu på ny finnes riktigere utregnet.

Og blir da Engøbret Høgshaug skyldig 14-1-11.

Paul Oppegården 6-0-20.

Vebjørn Narverud 10-3-16.

Gudbrand Halkindrud 14-2-21.

Nils Røsby 42-3-7.

Gaute Sørsdal 10-1-0.

Hvilke forbemelte summer med samt 6 skilling i omkostning av hver riksdaler, enhver av forbemelte innen 15 dager bør betale under lovens execution.

Belangende Paul Olde, da beror det dermed inntil Sr.Gregers Mortensens avregning med hannem fremvises. Hva seg de 19 rdl 16 sk. betreffer, som er efter Nils Røsbys beretning hans faders gjeld, da henvises det til citantens lovlige påtale hos skyldneren Hans Røsby, såsom sønnen samme gjeld ingenledes vil gestendige.

Anne Philipsdatter, salig Jens Madsens, ved skriftlig stevneseddel av 15.juni innstevner Balzar Skredder og Hans Richardsen til at røddiggjøre de husmannsplasser under Frok beliggende, som de bebor etc. De innstevnte møtte i rette, og på deres vegne svarte Anders Jørgensen, at i hvorvel de samtlig kjenner seg for rødningsmenn til plassene, så formener de dog, særlig Hans Richardsen som boede efter hr.captains bevilgning i hr. obriste Brochenhus'es bivær, som hr.captaine Berenfeld, Anne (=Jørgen?) Philipsens fullmektig nu for retten tilstår, så vel som efter forening med hr.captains kjæreste og værmoder, at sitte der rolig i dette år. Altså tribuleres de dog med stevнемål, ikke allene til plassenes avvikelse, men og avgrødes forbrytelse, som formenes at stride mot lov og billighet. På Balzars vegne inngav han en supplikk med hr.amtmanns resolution av 10.april, hvorpå fulgte Balzars innlegg av 25.januar. Balzar fremla sin adkomst til sine hus av 8.mars 1668, samt 2de kvitteringer for grunnleie av sin påboende plass. Captainen tilstod at Hans Richardsen har betalt ham sin rettighet for plassen, så velsom Balzar Skredder. S:208b. Saken er med hr.capitaine Berntfelds behag og consens opptagen til den 15.novembris førstkommende,

De av Kongl.maj foged innstevnte Østen Larsen og Anders Alfsen Gundersby til seneste ting for ektebøter, som nu av hans fullmektig Lars Hansen til doms påfordres, er tilkjent at bøte hver for seg halvt femte lod sølv, og for deres hustruer halvt så meget. Fornemblig er efterskrevne, nemlig Mari, tilholdende hos Paul Pedersen, og Gjertud Ekornrud tilkjent at svare i leiermåls bøter hver for seg 12 lod sølv, og Henrik Hønen 24 lod sølv, alt innen halvmåneds utgang, under straff efter loven.

OPPSETTELSESTING PÅ GOMNES TINGSTUE I HOLE
27.juli 1698.

Var overværende på fogden Sr.Tønders vegne monsr. Lars Hansen, samt det ordinære lagrette fol.207 innført, undtagen Johan Fjell, i hvis sted er tilnevnt Nis Bye.

Asle Halvorsen på sin principal Christian Tommesens vegne, fordret den sak til doms imellem hannem og Jens Hansen Moe, på hvis vegne ingen efter påropelse møtte at svare. Hvorfor han efter den i rettelagte skattebok, som melder utrøkkelig at monsr.Tommessen har clarert kongl.contributioner på hans vegne for 1697, bør innen 15 dager at betale til velermelte Christian de efter dito skattebok pretenderende 15 rdl 3 ort 14 skilling, med samt i omkostning 1 rdl, så fremt det ikke hos hannem ved excecution efter loven vil utsøkes.

Monsr.Nils Jacobsen Smidt møtte og fordret igjen i rette den sak fra seneste 6.juli hit forfløtt, angående Harald og Peder Sørum, som begge møtte til stede for retten, pretenderende restitution for sin skadelidelse, samt årsaket omkostnings refusjon.

Harald Sørum avla sin ed efter loven, at han visste ikke at pistolen var ladd. Refererte seg til sin faders innlegg med formening at frikjennes for monsr.Smidts tiltale. Derefter ble partene for retten forenet, at Peder Sørum på sin sønns vegne skal betale til monsr.Smidt til førstkommende martini 10 rdl, og i omkostning 2 rdl. Hvormed denne prosess skal aldeles være opphevet.

Johannes Nøstret fordret og i rette innstevnte Kristen Kristensen.

Kristen erklærte ham for en ærlig karl, og sa seg intet mot ham at vite uten det som ærligt, og hadde ham intet at beskylde.

Johannes fremla sitt innlegg hvortil han seg og refererte. Påstår at han bør bevise sin påsagn eller lide efter loven. Det var Johannes Nøstrets påstand.

Videre ble ikke inngiven.

Avsagt.

Såsom Hans Kongl.maj allernådigste forordning av 21.mars 1685 ikke vil at de personer skal ansees for uærlige folk, som formedelst noen fremgangelige(?) forretninger til andres tjeneste er bestilte, såsom nattmenn, skorstensfeiere og deslike, så synes ei heller de navne som derav flyter, at kan regnes for noen uærlig titul.

Hvorfor innstevnte Kristen Kristensen, særlig han her for retten har erklært seg, at han ikke kan beskylde citanten Nøstret i noen måte for noe uærlig, er sakesløs hjemfunden, og de for hannem ubetenkt utfaldne ord ei at komme citanten Nøstret til noen æresforkleining(!) i noen måte.

Fogden Seign.Tønder stevner sergeant Christopher Bielche i rette for ulovlig øltapperier. Sergeanten møtte, men som saken beror på hr.amtmanns befaling, henvises saken til neste saketing til videre påtale, hvor høyermelte hr.amtmanns ordre som meg i monsr.Tygesens være anvises. skal fogden til eftersyn forelegges.

S.214a.

ALMINNELIG SAKETING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV
15.november 1698.

Overværende velbårne hr.amtmann Glud, fogden monsr.Tønder, lensmannen Peder Rasmussen, samt lagrettesmennene som på pag. S.214b. 206 finnes innført, undtagen Peder Hønen, i hvis sted betjente retten Embret Veisten.

På Sr.Jacob Luths vegne møtte hans tjener Christen Christensen. Fremla en stevning hvormed han innstevner Ole Veholt og Tor Breien om det tilforn omurgerede og det i retten inngivne, hvorom på folio 207 finnes innført. Christen Christensen berettede sin husbonds svakhet og begjærte sakens oppsettelse, som efter velbr. hr.amtmann Gluds begjæring beror til neste saketing den 24,febr. Hvormed Monsr.Jørgen Larsen på de innstevntes vegne og vel med vare fornøyede, hvorfor saken til samme tid beror.

Den sak fra forleden 25.juli til denne tid oppsatt, imellem Anne Phillipsdatter som citant og de innstevnte Hans Richardsen og Balzar Skredder, ble nu av henne til doms påfordret.

De innstevnte møtte, og inngav sitt skjøte på sin plass, datert juni 1667.

Nemlig Hans Richardsen samt Jørgen Phillipsens tillatelse til plassens bruk for Hans Skomaker av 5.nov.1667. Hans Rikardsen protesterede og forment at Anne Phillipsdatter bør først at erstatte ham den omkostning som han har bekostet på plassen at opprødde og forbedre, samt betaling for husene efter vurdering, eller og at han blir tildømt at flytte dem der fra stedet.

Balzar Skredder inngav 2de kvitteringer for en bråte han under sin plass bruker, hvorav den halve part henhører under Søndre Frok.

Anne Phillipsdatter efterlot Balzar Skredder all den pretention som hun hadde imot ham, og vil siden videre med ham om resten forenes.Uti øvrige begjærte hun dom i saken.

Efterdi den av salig Phillipsen til Hans Richardsens formann utgivne bevillingsseddel på sin påboende plass Frokseie ikke tillater ham lenger værelse der enn til han anderledes tilsiges, til med har dito Hans Richardsen som nygift til samme plass, ikke forsynt seg med tillatelse for samme plass'es bruk, som fornødiges, hvorfor han uten landherrens tillatelse og vilje kan ikke forberørte plass vedblive. Thi er for rett avsagt, at Hans Richardsen bør til siste faredag 1699 aldeles ha avfløtt sin på citantinnens grunn bestående huse, så fremt han disse imellem med henne ikke kan treffe noen minnelig accord.

Prosessens omkostning oppheves på både sider.

OPPSETTELSESTING PÅ TRØGSTAD TINGSTUE I NORDERHOV

15. desember 1698.

Overværende det ordinære lagrettet, undtagen Ole Ve, i hvis sted Anders Karlsrud, som pag.205 finnes innført. Samt fogdens fullmektig monsr.Lars Hansen, item lensmannen Peder Rasmussen.

Siver Bjørke ved skriftlig stevning av 7.juni 1698 stevner Bent Benterud for ulovlig hugst, gjerdesgards utfløtning, S.215a. engens utbeedning (utbeiting) samt plassens fraflyttelse etc. Hvilken ved Nils Jensen Sørgefoss ble i rettelagt.

Påstår at han til faredag at fravike sin plass Benterud, eftersom gården ikke kan tåle noen husmann. Item at han bør at erstatte ham for påførte skadelidelse på eng, beite og gjerders utfløttelse, samt og for påførte prosess efter di Bent efter avsigelse ikke har fravikt plassen.

Bent Benterud møtte for retten. Kunne ikke nekte at han jo har hugget noen veer i skogen, at han noe hadde utfløtt gjerdesgarden for at rette på gjerdesgarden, og hans kreature var ham uavvitende og uforvarende kommen inn i Sivers eng, Pretenderet erstatning for sin omkostning med rødning og bygning. Når det skjer, så akter han ikke mere at bruke plassen.

Fremla en supplik til hr.amtmann Glud av 10.mars sistavvigt.

Hvortil Nils Jensen svarte, at hva huse Bent har bygget på plassen, kan han gjøre seg så nøttig som han vil og fløtte dem derifra, såsom Siver akter ikke herefter at ha noen husmann derpå, sin gård til avkomst og ham til fortred.

Bent tilsto at han før jul har avsaugt ham fra plassen. Nils Jensen begjærte dom med omkostning.

Avsagt.

Såsom Bent Benterud befinnes på adskillige måter ikke at ha ervist den hørrighet med sin landherre eller husbond som loven ham påbyrder, idet han ikke allene vedstår at ha begått utillatelig hugst og utbeitet husbondens eng, men endog utfløttet gjerdesgården imot ermelte sin husbond, Siver Bjørkes vilje, da kan ei annet herutinnen forefinnes, enn innstevnte Bent Benterud for omrørte sin utillatelige oppsetsighet, bør til første faredag, såsom han fra sistavvigte jul lovlig er avsaugt, at fravike sin påboende plass Benterud, såfremt med ham efter lovens 3.boks 14.cap. 1.art. ikke skal forbefares.

Skulle det befinnes at dito Bent skulle ha gjort noen merkelig forbedring med rødning på plassen, da nyter han noe derfor efter dannelsens bestemmelse og godtfinnende.

Omkostningen erstatter Bent Benterud til Siver Bjørke med 2 rdl.

FORNAVN	ETTERNAVN	STEDSNAVN	BOK_	SIDE
=====	=====	=====	=====	=====
		Veme nordre	41.3	26
		Aslaksrud nordre	41.3	30
		Gomnes	41.3	1, 35, 42
		Trøgstad	41.3	2, 6, 8, 11, 12, 15, 18, 20, 29, 31, 38
		Bragernes	41.3	3, 36
		Setrang	41.3	10, 11
		Nærstadengen	41.3	10
		Ask	41.3	15
		Soknedalen	41.3	20, 22, 24, 26
		Li	41.3	16
		Hverven	41.3	18, 19
		Nonne Closters gods	41.3	19
		Eidsfossen	41.3	22
		Svartkjenn	41.3	20
		Gildredalen	41.3	20, 21
		Narverud	41.3	22, 23, 24, 25
		Borgerud	41.3	26, 26b, 27, 28, 29, 32
		Vælsvannet	41.3	26
		Vangsbygden	41.3	26b,
		Skotland	41.3	26b,
		Møteberget	41.3	27
		Støden = Støen	41.3	28
		Samsjø fiskevann	41.3	29
		Sinkler-sagen	41.3	29
		Bergsund-slepningen	41.3	29
		Lunde skog	41.3	29
		Veksal	41.3	29
		Tandberg	41.3	34, 41
		Stavlund	41.3	30, 31
		Krødsherad	41.3	3, 22, 23
		Håvervikskogen	41.3	10, 13
		Hedemarken	41.3	35
		Horum	41.3	35, 36, 43, 44
		Hønen	41.3	16, 41
		Hønen vestre	41.3	16, 41
		Christiania	41.3	6, 31, 39
		Hungerholt	41.3	12
		Lo midtre	41.3	42
		Håverviken	41.3	8, 9, 13
		Rud	41.3	20, 21
		Ådalen	41.3	10
		Hjelmerud	41.3	26b,
		Hungerholt	41.3	36, 43, 44
		Hønen østre	41.3	17
		Eidsbroåsen	41.3	22, 24, 25
		Alfarvei	41.3	18
		Trøgstadmoen	41.3	18
		Almannveien	41.3	18, 26b, 27, 28, 41
		Vadet øvre	41.3	24
		Aker herred	41.3	19
		Veisten	41.3	19
		Veme	41.3	26, 26b, 27, 28
		Langemyrvadet	41.3	22
		Eidsåsen/Eidsåen ??	41.3	22, 23, 24, 25
		Olde	41.3	20, 21
		Jørgensbråten	41.3	27
		Svartkjenn	41.3	21
		Krødsherrad	41.3	21
		Langvatnet	41.3	21

Sjurslykkje	41.3	22
Slette	41.3	22
Nøkleby	41.3	30
Norderhov	41.3	2, 5, 6, 8, 11, 12, 15, 29, 31, 38
Gillerdalen	41.3	21
Hval nordre	41.3	40
Andersbråten	41.3	23
Deli	41.3	35
Midkolden	41.3	28
Borgerud ødegård	41.3	26
Tandbergmoen	41.3	15, 17, 18, 41
Hesselberg	41.3	34, 41
Vemestøen	41.3	27
Borgerudstøen	41.3	27
Hole	41.3	1, 2, 35, 42
Hval søndre	41.3	29
Gilderdalsbekken	41.3	21
Begna oset	41.3	9
Eikeli	41.3	17
Hensmoen	41.3	10
Støen u/Borgerud	41.3	27
Havik	41.3	20, 21
Sundby	41.3	19
Domholt	41.3	35
Stensmyråsen	41.3	22, 24, 25
Stensmyrhaugen	41.3	22
Kjos	41.3	22
Lårvik	41.3	35
Ringåsen	41.3	18
Sperilsfjorden	41.3	9
Toredjuvet	41.3	20, 21
Vikersund	41.3	11
Sledespolen	41.3	21
Kvernbergbakken	41.3	17, 18
Bliksrud	41.3	22
Rudsflaget	41.3	20, 21
Hesselberg-gaten	41.3	18
Narverudmarken	41.3	22
Krakstad	41.3	19
Storelven	41.3	26, 28
Alm i Vangsbygden	41.3	26b,
Åker	41.3	21
Bjonevannsdammen	41.3	9, 13
Bergsrud	41.3	21
Bjonøen i sperilsfj	41.3	9, 13
Rakkestad	41.3	30
Hønefoss	41.3	29, 30
Hønengårdene	41.3	16
Hval	41.3	40
Hval søndre	41.3	40
Landsåsen	41.3	22, 23, 24, 25
Stensmyren	41.3	22, 23, 24, 25
Sleden	41.3	20
Hundstad	41.3	35
Uggen, Soknedalen	41.3	20, 21
Skotlandsfossen	41.3	26, 26b, 28
Vekkeren	41.3	44
Bjoneelven	41.3	8, 9, 13
Snøvkolden	41.3	26
Fjellmarken	41.3	21
Fonkalsrud	41.3	31, 32
Skedsmo	41.3	31, 38, 39
Seterveien	41.3	26

Veme øvre 41.3 26,27,29
 Gildremyren 41.3 20,21

FORNAVN	ETTERNAVN	STEDSNAVN	BOK_	SIDE
Abraham	Reggertsen		41.3	43
Amund		Rognerud	41.3	30,31
Amund		Veksal	41.3	30
Anders		Rud	41.3	22,23
Anders		Bye	41.3	1,45,46
Anders		Gravli	41.3	3,8,9,13,14
Anders	Larsen	Nes	41.3	10
Anders		Karlsruud	41.3	15,33,38
Anders		Bjørnstad	41.3	35,36
Anders		Tandberg	41.3	15,16
Anders		Lo	41.3	4,5,10
Anders		Nes	41.3	8
Anders	Jørgensen		41.3	12
Anders	Jonsen	Bjørkerud,Krødshera	41.3	23,24
Anders	Bron		41.3	12,35,36,43,44
Anders		Eidsgård	41.3	20
Anders		Bårnås	41.3	22,26
Anders	Jacobsen ved	Heieren (sagmester)	41.3	33
Anders		Horum	41.3	35
Anders	Larsen Schmit i	Amsterdam	41.3	3
Anders +	Simensen		41.3	19,20
Anders +		Borgerud	41.3	26b,32
Anders +	Jacobsen av	Bragernes	41.3	14,41
Anders +	Jørgensen	Tandberg	41.3	3,6,11,12,15,16,18,41
Anders +	Andersen		41.3	41
Anders +		Land	41.3	23
Anne	Tordsdatter	Rødningen	41.3	16,17
Annichen	Huus		41.3	47
Arilds tid			41.3	16
Arne		Veisten	41.3	15,16
Asgaut	Larsen	Berg	41.3	23
Asle		Kroksrud	41.3	22
Asle		Krogsrud	41.3	20
Axel +	Pedersen		41.3	19
Bendiks		Tranby	41.3	20,22
Bent	Holst		41.3	36
Bent		Støveren	41.3	28
Bottel	Hansen		41.3	33,34,39,40
Capt.	Bernfelt		41.3	31,38,39
Christen	Christensen		41.3	19,45
Christian	Muller		41.3	15,16,17,18,33,34,41
Christian	Møller		41.3	5
Christian	Christiansen	Domholt	41.3	44
Christian	Tommesen		41.3	2,5,38,42,43
Claus	Worm i	Christiania	41.3	35,36,43,44
Domenikus	Glassmester		41.3	37
Dorte	Villemsdtr på	Bragernes	41.3	36
Dorte +	Jempt		41.3	42
Eggert +	Stochflet		41.3	3,8,9,10,13,14,29,34,39,40
Eilert	Hirnklus		41.3	40
Eli	Sal.V.Trøgstad		41.3	20
Elias	Nilsen		41.3	2
Elling		Havik	41.3	22
Elling	Bårdsen	Leine	41.3	1,2
Engebret	Eriksen		41.3	37
Engebret		Gile	41.3	2
Engebret		Rustand	41.3	20
Engebret		Veisten	41.3	15,19,20,29

Engebret		Svarstad	41.3 1
Engebret		Ullern	41.3 45
Engebret		Gardhamar	41.3 26
Engebret	Amundsen	Toen	41.3 29
Engebret		Høghaug	41.3 47
Engebret	Pedersen	Nærstad	41.3 30
Engebret		Høghaug	41.3 42
Enken		Berg	41.3 6
Erik		Hæl	41.3 3,8,13,14
Erik		Knestang	41.3 42
Erik	Villadsen		41.3 6,11
Erik	Andersen	Veikåker	41.3 20
Erik	Olsen	Deli	41.3 35
Erik	Hansen i	Vikersund	41.3 37
Erik		Hesselberg	41.3 16,18
Erik		Deli	41.3 46
Erik	Engebretsen	Hesselberg	41.3 16
Even		Blikrud	41.3 4
Even	Iversen	Blikrud	41.3 8
Fredrik	Olsen	Vestern	41.3 19
Fredrik		Lundesgård	41.3 22
Frode	Andersen	Åsen	41.3 33
Gabriel	von Cappelen		41.3 29
Gaute		Sørsdal	41.3 47
Gregers	Mortensen		41.3 47
Gudbrand	Pedersen	Medbøen	41.3 26,28,31
Gudbrand	Hansen	Horum	41.3 36
Gudbrand		Kittelsby	41.3 20,26
Gudbrand		Halkinrud	41.3 47
Gudbrand		Hæl	41.3 3,8,9,13,14
Gudbrand		Løken	41.3 1,42
Gudbrand	Olsen	Fjeld	41.3 43
Gudbrand		Halkindrud	41.3 20,47
Gudbrand		Medbøen	41.3 26,28
Gudbrand		Ultvedt	41.3 33
Gudbrand		Berg	41.3 4,6,10,12
Gudbrand		Lunde	41.3 8,9,13,14,29
Gudbrand		Fjeld	41.3 45
Gullaug	Herbrandsdatter	Bjørke	41.3 23,24
Gunder	Trondsen		41.3 6
Gunder		Rud	41.3 1
Gunder		Berg	41.3 4,6,10,12,22
Gunhild	Bjørnsdatter	Haukedalen	41.3 2324
Gunhild	Andersdatter		41.3 27
Halvor		Hjelmerud	41.3 26b,31,32
Halvor	Arnesen	Hjelmerud	41.3 32
Halvor	Arnesen		41.3 3,4
Halvor		Bråk	41.3 2,8,12,15,29,38
Halvor	Svendsen	Horum	41.3 38
Hannibal	Stochflet		41.3 28,29
Hans	Johansen		41.3 42
Hans	Andersen Paus		41.3 42
Hans	Hansen	Øvreby	41.3 30
Hans	Lang		41.3 3,8,10,13
Hans	Larsen	Semmen	41.3 5,11
Hans		Berggården	41.3 38
Hans		Berg	41.3 4,6,10,12
Hans	Larsen		41.3 15
Hans		Flaskerud	41.3 47
Hans	Nilsen	Bjonedammen	41.3 8
Hans	Schøtz		41.3 29
Hans		Frøhaug	41.3 45,46
Hans +	Larsen	Nøkleby	41.3 30,31

Hans +	Eggertsen		41.3 32
Harald	Andersen	Støveren	41.3 27,28
Harald		Støveren	41.3 42
Harald	Toresen	Stiksrud	41.3 37,45,46
Helge		Alme	41.3 8,12,15,29,38
Helge		Berg	41.3 22
Helge	Ellingsen	Berg	41.3 3,22
Henrik	Jacobsen Lut		41.3 10
Henrik	Nilsen Moss av	Bragernes	41.3 33,44
Henrik		Ullern	41.3 1
Henrik	Nilsen		41.3 45,46
Henrik		Ullern	41.3 45
Henrik	Nilsen av	Bragernes	41.3 37
Henrik +	Pettersen		41.3 5,20
Htgen		Rud	41.3 46
Htgen		Sandungen	41.3 7
Htvord		Skamarken	41.3 45
Ingeborg	Andersdatter		41.3 18
Iver	Klodt		41.3 30
Jacob	Klodt		41.3 3,8,9,11,13,41
Jacob	Kristoffersen	klodt	41.3 6
Jacob	Lut		41.3 4,5,10,11,35
Jan +	von Cappelen		41.3 29
Jens		Nordby	41.3 33
Jens	Hansen	Moe	41.3 35,42
Jens +	Mattisen Sasses		41.3 35
Jens +	Carstensen		41.3 19
Jesper	Nilsen		41.3 20
Jesper	Gregersen		41.3 41
Johan Fredr	Bartolig		41.3 29
Johannes		Grønvold	41.3 26
Johannes	Andersen	Grønvold f.Sverige	41.3 26
Johannes de	Bruus		41.3 29
Jon		Borger	41.3 41
Jon		Berg	41.3 21
Jon	Gundersen	Borger	41.3 41
Jon	Gundersen	Bjøre, Krødsherad	41.3 3,23
Jonas	Ramus		41.3 30
Julius	Kristensen		41.3 3,6
Julius		Gile	41.3 4,6
Jørgen	Larsen	Hønen	41.3 11,28,
Jørgen	Bugge		41.3 43
Jørgen		Fjeld	41.3 45
Jørgen	Olsen	Skinnes, Krødsherad	41.3 22,23,24
Jørgen	Larsen		41.3 5,15
Jørgen	Nilsen av	Bragernes	41.3 30,35
Jørgen +	Phillipsen		41.3 8,9,13,14,32
Kari	Gulliksdatter	Bottolvsgård, Krødsh	41.3 21
Kari	Gudbrandsdatter		41.3 1
Karl		Kauserud	41.3 37
Karl	Aslesen	Rødstød	41.3 20
Kirsti		Veme	41.3 32
Kirsti		Ringåsen	41.3 7
Kittel	Toresen	Gardhamar	41.3 27,31,32
Klemmet		Hovland	41.3 47
Klemmet		Uggen	41.3 21
Klemmet	Hansen	Uggen	41.3 20
Knut		Gøran, Krødsherrad	41.3 21
Knut		Berggården	41.3 37
Knut	Børgersen	Leine	41.3 1
Knut	Børgesen	Leine	41.3 45
Knut		Pjåka	41.3 1,35,37,42,45
Knut	Toresen	Stiksrud	41.3 37

Knut +		Bjørnstad	41.3 19
Kristen		Rørvik	41.3 2
Kristen		Li	41.3 3,4
Kristoffer		Gardhamar	41.3 26
Kristoffer	Nilsen	Gomnes	41.3 1,35,42
Kristoffer		Gren	41.3 23
Kristoffer		Fekjær	41.3 2
Kristoffer		Rud	41.3 21
Lars		Onsaker	41.3 42
Lars	Trulsen	Gjermundbo	41.3 5
Lars		Gjermundbo	41.3 4,6,11,12
Lars	Tønder		41.3 2,5,12,15,29,31,35,36,37
Lars	Hansen		41.3 1,2,5,15
Lars	Stub		41.3 36
Lars	Undall		41.3 30
Levor		Sesserud	41.3 2,8,12,20,22,26,29,38
Lisbet		Raserud	41.3 7
Lisbet	Sal.A.Jacobsen	Bragernes	41.3 14,41
Lisbet	Ellingsdatter	Raserud	41.3 7
Mads		Burud	41.3 38
Mads	Jensen		41.3 11
Maren	Jensdatter		41.3 35
Maren	Paulsdatter	Leine	41.3 1
Mari		Leine	41.3 1
Mari +	Jonsdatter	Bjørke	41.3 23
Marte		Hesselberg	41.3 15,16
Mette +	Snell		41.3 32
Michel	Stub		41.3 19
Mikkel		Veksal	41.3 15
Mons	Jørgensen	Gundereng	41.3 33
Narve +		Veme	41.3 26,26b,27,28,32
Nicolay	Clausen Worm		41.3 36
Nils	Nilsen	Setrang	41.3 5
Nils		Setrang	41.3 4,10,11
Nils	Eriksen	Huseby, Hedemarken	41.3 35
Nils	Jensen		41.3 3,34,40
Nils	Jensen	Sørgefoss	41.3 33,34,39,47
Nils		Hverven	41.3 2,8,12,15,29,38
Nils	Iversen		41.3 34
Nils	Bentsen	Håverviken	41.3 29
Nils		Knestang	41.3 40,41
Nils	Iversen Tyrholm	Bragernes	41.3 33
Nils		Gren	41.3 22,23,24,25
Nils		Ertelien	41.3 45
Nils	Kolbjørnsen	Green,Krødsherad	41.3 22
Nils	Jacobsen Schmit		41.3 40
Nils		Borgerud	41.3 27
Nils	Hansen	Røsby	41.3 23,24
Nils		Røsby	41.3 33,34,39,47
Nils	Iversen på	Bragernes	41.3 3,39,40
Nils		Lårvik	41.3 35
Nils		Bjørke	41.3 35,37,38,42
Nils +	Hansen		41.3 20
Nils +	Andersen	Fonkalsrud/Borgerud	41.3 32
Oberst.	Brochenhuus		41.3 38
Ole	Olsen	Nakkerud	41.3 38,
Ole	Olsen	Opsal	41.3 35
Ole		Gravli	41.3 8
Ole		Jonsrud	41.3 32
Ole		Gomnes	41.3 46
Ole		Gagnum	41.3 15,16
Ole	Kristensen	Moe	41.3 35
Ole	Jonsen	Vågård	41.3 31,39

Ole		Opsal	41.3 45
Ole		Vesetrud	41.3 38,46
Ole	Olsen	Kjos	41.3 4,8,24
Ole		Land	41.3 22,23,24,25
Ole	Knutsen	Hæl	41.3 3,9,13,14
Ole		Hæl	41.3 8
Ole	Pedersen	Aslaksrud	41.3 30
Ole	Dragon		41.3 15
Ole	Tordsen	Eikeli	41.3 16,17
Ole	Halvorsen	Jonsrud	41.3 32
Ole	Pedersen	Hønenkilen	41.3 16,17
Ole		Ve	41.3 2,8,12,15,29
Ole		Kjos	41.3 8,22,47
Ole		Enger	41.3 8
Ole		Hallingby	41.3 8,12,29,38
Ole		Vågård	41.3 39
Ole	Pedersen	Land	41.3 21,22
Ole	Ellingsen	Nes	41.3 8
Ole	Hansen	Gjesvold	41.3 46
Ole		Nakkerud	41.3 46
Ole +		Olde	41.3 20,21,
Ole +	Torkelsen	(Hønen)	41.3 16,17,18
Ole (gamle)		Kjos	41.3 23
Paul		Olde	41.3 20,47
Paul	Glud		41.3 1,2,29,31,35
Paul	Ellingsen	Oppegård	41.3 3
Paul	Knutsen	Olde	41.3 20
Paul		Kroksund	41.3 1,2
Paul		Oppegård	41.3 22,47
Paul		Klekken	41.3 4,10
Paul	Andersen Paus		41.3 6,11,12
Paul	Sørensen Kinch		41.3 30
Paul	Andersen	Vaker	41.3 6,42
Paul +	Snell		41.3 23
Peder		Løken	41.3 35
Peder		Tranby	41.3 40
Peder	Rasmussen	Rå	41.3 2,3,4,8,12,15,16,31,38,40,42
Peder	Torgersen	Hole	41.3 33
Peder	Herbrandsen	Støveren	41.3 22,23,24
Peder		Svarstad	41.3 1,2,35,38,42,45
Peder	Knutsen	Tranby	41.3 34
Peder		Busund	41.3 6,7
Peder		Lindeli	41.3 42
Peder	Bentsen	Skotland	41.3 26b,
Peder		Skotland	41.3 26b,
Peder		Nærstad	41.3 30,31
Peder	Sørensen		41.3 35
Peder		Hønen	41.3 8,12,15
Peder		Sundby	41.3 42
Peder	H..en ?		41.3 38
Peder	Paulsen i	Bragernes,Byskriver	41.3 3
Peder		Pjåkerud	41.3 37
Peder	Tomassen	Ask	41.3 33
Peder	Rasmussen		41.3 6,12,16,17,18,33,41
Petter	Bron, Brun		41.3 12,15,31,36,38,39,43,44
Ragnil		Horum	41.3 36
Ragnild	Jacobsdatter på	Støveren	41.3 28
Rasmus		Rakkestad	41.3 33
Rasmus		Veisten	41.3 33
Rasmus		Gomnes	41.3 42
Rasmus	Jørgensen		41.3 29
Rasmus	Mikkelsen		41.3 6
Siver		Tandberg	41.3 7,8,15,16,18,19,41

Siver	Pedersen	Tandberg	41.3 6,7
Solve		Bårdrud tidl.Ø.Veme	41.3 26,26b
Sven		Hverven	41.3 2
Søren	Jemt ved	Hønefoss	41.3 35,42
Søren	Jensen	Rakkestad	41.3 30
Søren		Midt-Lo	41.3 42
Søren	Andersen Jemte		41.3 30
Søren		Rakkestad	41.3 33
Søren	Hansen Lemmich		41.3 2,29
Tolle	Hansen		41.3 16
Tolle		Gjesvold	41.3 46
Tollef	Hansen Muller i	Hønefoss	41.3 16
Tomas	Arnesen	Opsal	41.3 26b,
Torbjørn		Rud	41.3 20,22
Tord		Breien	41.3 2
Tord		Kvernbergsund	41.3 17
Tord	Christensen		41.3 42
Torger		Øverby	41.3 1,35
Torkel	Johansen		41.3 8,10
Torkel	Olsen	Havnor	41.3 35
Torkel		Snodalen	41.3 42
Torsten		Bye	41.3 1,45
Torsten +	Paulsen	Horum	41.3 36
Tosten		Snodalen	41.3 12
Tosten		Veme	41.3 26,26b,28,30,32
Tosten	Narvesen	Veme	41.3 26,28,32
Tosten		Modalen	41.3 2,26,29,38
Tron	Clausen		41.3 41
Tron	Clausen på	Lårvik	41.3 35
Truls	Guttormsen		41.3 30
Truls	Knutsen	Ask	41.3 2,19
Vebjørn		Narverud	41.3 20,47
Villads +		Trøgstad	41.3 20
Villem	Mikkelsen		41.3 3,8,9,10,13,14
Åsmund	Kittelsen på	Støveren	41.3 28
